NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 19. **Warszawa, dnia 7 sierpnia 1922 r.** **Rok IV.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 120 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 128 mk. poleconą 158 mk.). Prenumerata kwartalna 600 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 300 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

TREŚĆ:

Postanowienia ogólne.

292.

Do Pana

ZYGMUNTA JASTRZĘBSKIEGO,

w Warszawie

Mianuję Pana Ministrem Skarbu.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Juljan Nowak.*

Warszawa - Belweder, dnia 31 lipca 1922 roku.
(„Monitor Polski" Nr. 172 z 1922 r.).

Organizacja władz

293.

ROZPORZĄDZENIE RADY MNISTRÓW

z dnia 19 czerwca 1922 roku

w przedmiocie tymczasowego ustroju władz skarbowych na Ziemi Wileńskiej i rozciągnięcia na tę ziemię niektórych ustaw i rozporządzeń.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej określony w art. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 roku o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) rozciąga się:

I. z natychmiastową mocą obowiązującą:

1) ustawę z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391),

2) ustawę z dnia 17 lutego 1922 roku o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164),

3) ustawę z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) i z dn. 30 marca 1922 roku. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 181) o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem,

4) ustawę z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429) wraz z dodatkowemi ustawami z dnia 25 lutego 1921 r. o zmianie w ustawach o uposażeniu postanowień, dotyczących podziału miejscowości na klasy dla oznaczenia dodatku drożyźnianego (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 111), z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie upoważnienia Rady Ministrów do przeprowadzenia w ustawach wydanych po dniu 31 lipca 1920 roku zmian dotyczących stopni służbowych i stopni płac funkcjonarjuszy państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 115), z dnia 7 kwietnia 1922 r. o zmianie w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431 i 436) postanowień, dotyczących podziału na grupy ze względu na stosunki rodzinne (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 227) i wszystkiemi rozporządzeniami Rady Ministrów, wydanemi na podstawie powołanych w tym ustępie ustaw,

5) ustawę z dnia 17 grudnia 1921 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2, poz. 7),

6) rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314),

7) rozporządzenie Ministrów Skarbu orza Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1920 r. w przedmiocie sprostowania rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 532),

8) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 64 z r. 1921)),

9) rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 783),

10) rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1921 roku w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 2, poz. 12),

11) rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 lutego 1922 roku w przedmiocie zmiany brzmienia art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 130),

12) rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 roku o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 231),

II. z mocą obowiązującą od 1 lipca 1922 r.:

1) ustawę emerytalną funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466),

2) ustawę z dnia 18 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin,

3) ustawę z dnia 23 marca 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 212) o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych;

III. z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1923 r.

1) ustawę z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) tudzież ustawę z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232) w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym,

2) ustawę z dnia 8 czerwca 1920 r. o podatku od skrzynek depozytowych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 305),

3) ustawę z dnia 16 lipca 1920 roku o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 517).

§ 2. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, względnie ustaw, których moc obowiązująca zostaje nim rozciągnięta, tracą moc wszystkie przepisy prawne dotychczas na Ziemi Wileńskiej obowiązujące, a normujące przedmioty objęte przepisami ustaw w § 1 wymienionych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu, w sprawach celnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
(—) *Antoni Ponikowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Stefan Ossowski.*
(Dz. U. R. P. Nr. 51 z dn. 11 lipca 1922 r., poz. 458).

294.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 lipca 1922 roku

w przedmiocie utworzenia izby skarbowej i urzędów skarbowych na obszarze ziemi Wileńskiej.

Na zasadzie art. 3, 4, 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), oraz p. 1, części I, § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 roku w przedmiocie tymczasowego ustroju władz skarbowych na ziemi Wileńskiej i rozciągnięcia na tę ziemię niektórych ustaw i rozporządzeń (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 458) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego ziemi Wileńskiej, tworzy się następujące władze i urzędy skarbowe:

1) izbę skarbową z siedzibą w Wilnie;

2) urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, a to jeden dla miasta Wilna, jeden dla powiatów wileńskiego i trockiego, oraz po jednym dla powiatów oszmiańskiego i święciańskiego;

3) urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie na cały okrąg izby skarbowej;

4) kasy skarbowe: jedną dla miasta Wilna, powiatów wileńskiego i trockiego, oraz po jednej dla powiatów oszmiańskiego i święciańskiego.

Istniejące dotychczas na obszarze ziemi Wileńskiej władze i urzędy skarbowe znosi się, zaś ich agendy przechodzą według właściwości na utworzone niniejszem rozporządzeniem (§ 1 ustępy 1 — 4 władze i urzędy skarbowe.

§ 2. Przepisy §§ 4, 6 — 14, 26 — 28, 34 — 36, 43 — 45, 53, 63, 87, 89 i 90 rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. w przedmiocie organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 81) oraz rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie utworzenia wydziału V w izbach skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 150) mają analogiczne zastosowanie do izby skarbowej i urzędów skarbowych utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Tymczasowo zakres działania izby skarbowej i podległych jej urzędów utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia normują obowiązujące na obszarze ziemi Wileńskiej ustawy i rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*
(Dz. U. R. P. Nr. 58 z dn. 31 lipca 1922 r., poz. 522).

Podatki bezpośrednie.

295.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 31 maja 1922 roku

w przedmiocie spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. w przedmiocie zatwierdzania i zmiany statutów spółek akcyjnych (Dz. P. P. P. z r. 1919 Nr. 39, poz. 282) zarządza się, co następuje:

§ 1. W odniesieniu do spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej, zatwierdzenie statutu spółki może być uzależnione od udziału kapitału krajowego w kapitale zakładowym spółki, od udziału większości obywateli polskich w zarządzie spółki i wogóle od innych warunków, które wzmiankowani Ministrowie uznają za konieczne zastrzec w statucie spółki.

§ 2. Do spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej, zaliczają się spółki, mające na celu:

a) wyrób broni, amunicji i produktów przemysłu wojenno - chemicznego,

b) budowę i eksploatację kanałów wodnych,

c) budowę i eksploatację dróg żelaznych ogólnych,

d) żeglugę morską i rzeczną,

e) eksploatację telefonów, telegrafów i radjotelegrafów,

f) eksploatację wodociągów, tramwajów, elektrowni okręgowych, jak również elektrowni i gazowni miejskich,

g) eksploatację rzeźni,

h) operacje kredytowe i

i) asekuracje.

§ 3. Wykaz spółek akcyjnych, wskazanych w § 2, może być uzupełniony na mocy rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarach, na których obowiązują przepisy ustawowe o powstawaniu spółek akcyjnych w drodze rejestracji sądowej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Stefan Ossowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*
(Dz. U. R. P. Nr. 51 z dn. 11 lipca 1922 r., poz. 459).

296.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 13 czerwca 1922 r.

w przedmiocie udzielania pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku o zatwierdzaniu i zmianie statutów spółek akcyjnych (Dz. P. P. P. Nr. 39, poz. 282) oraz na mocy § 18 pruskiej ustawy przemysłowej w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 22 czerwca 1861 roku (Zb. Praw str. 441) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pozwolenia zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem wydają łącznie Ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

§ 2. Podania o udzielenie pozwolenia (§ 1) winny być składane do Ministerstwa Przemysłu i Handlu prócz podań zagranicznych spółek kredytowych i asekuracyjnych, które winny być składane do Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Do podania dołącza się:

a) zalegalizowany przez właściwą zagraniczną reprezentację polską statut spółki zagranicznej z tłomaczeniem polskiem i zaświadczenie odnośnej władzy zagranicznej w wyżej wskazany sposób zalegalizowane, że spółka została utworzona wedle tamtejszych ustaw;

b) zaświadczenie właściwej zagranicznej reprezentacji polskiej, że w myśl zasady wzajemności, stwierdzonej przez wewnętrzne prawodawstwo danego ojczystego państwa, polskie spółki dopuszczane są do kredytowej, handlowej lub przemysłowej działalności narówni z tamtejszemi spółkami;

c) zalegalizowany przez właściwą zagraniczną reprezentację polską odpis postanowienia walnego zgromadzenia akcjonarjuszów zagranicznej spółki z tłomaczeniem na język polski o wysokości kapitału, przeznaczonego wyłącznie na działalność w Państwie Polskiem;

d) zobowiązanie, że zagraniczna spółka przy wykonywaniu swojej działalności w Państwie Polskiem stosować się będzie do ogólnie obowiązujących ustaw w Państwie Polskiem i do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zagraniczna spółka powinna zastosować się do warunków następujących:

a) używać w Państwie Polskiem wraz z firmą dodatku, wskazującego kraj, w którym spółka ma swoją główną siedzibę;

b) ustalić siedzibę przedstawicielstwa spółki w Państwie Polskiem;

c) wyznaczyć dla całego przedsiębiorstwa w Państwie Polskiem przedstawicielstwo, złożone z jednej lub więcej osób, mających stałe miejsce zamieszkania w siedzibie przedstawicielstwa, które będą reprezentantami spółki wobec wszelkich władz i osób; przedstawiciele ci winni mieć każdy z osobna nieograniczone pełnomocnictwo dla wszystkich spraw, odnoszących się do działalności spółki w Państwie Polskiem;

d) prowadzić oddzielną w języku polskim księgowość dla działalności swojej w Państwie Polskiem;

e) ogłaszać bilanse spółki tak z całej działalności, jak i z działalności w Państwie Polskiem i wezwania na walne zgromadzenie akcjonarjuszów;

f) przesyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu i do Ministerstwa Skarbu: 1) zalegalizowane przez właściwą zagraniczną reprezentację polską odpisy protokułów walnych zgromadzeń akcjonarjuszów; 2) po dwa egzemplarze bilansów i sprawozdań rocznych, tak z całej działalności, jak i z działalności w Państwie Polskiem przed upływem 3 miesięcy od daty walnego zgromadzenia akcjonarjuszów, które sprawozdanie i bilans zatwierdziło;

g) zawiadamiać Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o przystąpieniu do likwidacji spółki i jej ukończeniu;

h) spółki asekuracyjne mają pozatem składać kaucję, której wysokość i sposób lokaty określi specjalne rozporządzenie.

§ 5. Podczas działalności swojej w Państwie Polskiem zagraniczne spółki obowiązane są wyjednywać zezwolenie władz polskich (§ 1):

a) na powiększenie lub zmniejszenie kapitału przeznaczonego na działalność w Państwie Polskiem;

b) na emisję obligacji, opartych na majątku spółki w Państwie Polskiem;

c) na złączenie się (fuzję) z inną spółką akcyjną lub przedsiębiorstwem;

d) na zmianę siedziby przedstawicielstwa spółki w Państwie Polskiem.

e) pozatem spółki asekuracyjne mają przedstawiać do zatwierdzenia warunki polisowe, a w dziale ubezpieczeń życiowych również taryfy, podstawy matematyczne i wszelkie zmiany w planie technicznym,

i wreszcie zawiadamiać o wszelkich innych zmianach w statucie spółki.

§ 6. Pozwolenie na działalność w Państwie Polskiem może być wydane na cały statutowy okres trwania zagranicznej spółki lub też na krótszy okres czasu.

Każde przedłużenie tego czasokresu, na który rozciąga się pierwotne pozwolenie, każde utworzenie nowej filji, która w pozwoleniu nie jest objęta, zamierzone rozszerzenie lub zmiana działalności spółki w Państwie Polskiem podlega nowemu zatwierdzeniu tych władz, które wydały pierwiastkowe pozwolenie (§ 1).

§ 7. O udzieleniu zezwolenia i warunkach jego oraz zmianie reprezentantów i miejscu ich zamieszkania i wogóle wszelkie ogłoszenia nakazane niniejszem rozporządzeniem spółka winna zamieszczać na własny koszt w „Monitorze Polskim" i w dwóch innych pismach polskich według wyboru walnych zgromadzeń akcjonarjuszów spółki.

§ 8. W ogłoszeniu (§ 7) winno być podane:

a) firma spółki, b) jej siedziba prawna, c) siedziba przedstawicielstwa w Państwie Polskiem, d) kapitał zakładowy spółki ze wskazaniem, czy wpłacony w całości, ewentualnie w jakiej części, e) kapitał przeznaczony na działalność w Państwie Polskiem, f) przedmiot przedsiębiorstwa, g) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania przedstawicielstwa, h) inne dane ze statutu, których ogłoszenie będzie uznane przez Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu za wskazane.

§ 9. Zagraniczną spółka podlegą co do działalności swojej w Państwie Polskiem właściwości sądów polskich i będzie pozywana w osobie swego reprezentanta.

§ 10. Przy udzielaniu pozwoleń zagranicznym spółkom na działalność w Państwie Polskiem, jak również i w swojej działalności w Państwie Polskiem spółki te podlegają wszelkim prawom, przepisom i rozporządzeniom, obowiązującym w Państwie Polskiem.

§ 11. Spółka winna opłacać wszelkiego rodzaju podatki, należytości i opłaty stosownie do obowiązujących w Państwie Polskiem ustaw i rozporządzeń.

§ 12. Po uzyskaniu pozwolenia na działalność spółka obowiązana jest zarejestrować się we właściwym sądzie i z chwilą wpisania do rejestru handlowego może rozpocząć swoją działalność.

§ 13. Pozwolenie na działalność wygasa:

jeżeli spółka nie rozpoczęła faktycznie działalności w Państwie Polskiem w terminie, określonym w pozwoleniu, a w braku takiego postanowienia, w terminie 6-miesięcznym od daty ogłoszenia pozwolenia w „Monitorze Polskim";

jeżeli spółka przestała prawnie istnieć w swojem państwie lub straciła prawo zarobkowania lub dysponowania swoim majątkiem, względnie

jeżeli minął czas, na przeciąg którego pozwolenie było wydane, spółka winna natychmiast przystąpić do likwidacji swoich interesów w Polsce.

§ 14. Wskazani w § 1 ministrowie mogą ograniczyć ewentualnie cofnąć pozwolenie:

a) jeżeli państwo spółki co do przestrzegania wzajemności (§ 3 lit. b) wprowadzi zmianę ujemną dla spółek polskich;

b) jeżeli spółka dopuszcza się przekroczeń niniejszego rozporządzenia, statutu swego lub praw i przepisów, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 15. Spółki, które przed dniem 1 listopada 1918 r., mając siedzibę w jednem z państw rozbiorczych, ale poza obecnym obszarem Rzeczypospolitej Polskiej, wykonywały i jeszcze obecnie wykonywują swoją działalność na tym obszarze, będą uprawnione do działalności w granicach Rzeczypospolitej tylko na podstawie pozwolenia, przewidzianego w § 1 niniejszego rozporządzenia; spółki te tracą prawo do działalności na obszarze Rzeczypospolitej w razie niewniesienia podania, przewidzianego w § 2, w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz w razie odmownej decyzji na podanie takie, wniesione w powyższym terminie.

Co do obszarów, na których objęcie władzy przez Państwo Polskie nastąpiło po dniu 1 listopada 1918 r., przepis powyższy stosuje się również do tych spółek, mających siedzibę w Państwie rozbiorczem, które rozpoczęły swą działalność na owych obszarach po dniu 1 listopada 1918 r.

§ 16. Spółki, które przed dniem 1 listopada 1918 r., mając siedzibę poza obecnym obszarem Rzeczypospolitej Polskiej, rozpoczęły działalność na tym obszarze na podstawie pozwoleń, udzielonych im przez Państwa rozbiorcze, jako spółkom zagranicznym, mają prawo działać w Państwie Polskiem i nadal, o ile w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zobowiążą się do zachowywania warunków, wskazanych w art. 3—12 niniejszego rozporządzenia i zastosują się do nich w ciągu następnych 6 miesięcy.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Stefan Ossowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 15 lipca 1922 r., Nr. 52, poz. 474).

297.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lipca 1922 roku

w sprawie sprostowania omyłek drukarskich w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 19 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 357) w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych:

1) w § 1 wierszu 14 i 15, zamiast „od dnia 1 sierpnia 1918 r.", winno być „od dnia 1 stycznia 1918 r.";

2) w § 12 wierszu 2, zamiast „winny" winno być „winne";

3) w § 13 wierszu 13, zamiast „zaciągiem" winno być „zaciągnięciem".

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 56 z dn. 26 lipca 1922 r. poz. 518).

298.

OGŁOSZENIA URZĘDÓW SKARBOWYCH

w sprawie podatku przemysłowego.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości osób interesowanych, że 15 lipca 1922 roku zostały rozesłane za pośrednictwem Urzędów gminnych i Magistratów miast powiatu Pińczowskiego nakazy płatnicze na wymierzony przez Pińczowską miejscową Komisję do spraw podatku przemysłowego procentowy podatek przemysłowy od zysków przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych w powiecie Pińczowskim za lata 1921 i 1922, dla doręczenia tych nakazów kontrybuentom. Podatek ten podlega wpłaceniu do Kasy Skarbowej najpóźniej do 1 października 1922 r. Przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku mogą płatnicy wnieść reklamacje do wspomnianej wyżej Komisji najpóźniej do 15 sierpnia 1922 r. Kontrybuenci, którzy nie wyrazili zgody na sprawdzenie ich deklaracji z księgami handlowemi tracą prawo wnoszenia reklamacji. Kontrybuenci rzeczonego podatku mogą się zgłaszać osobiście po nakazy płatnicze do właściwych Urzędów gminnych i Magistratów miast powiatu Pińczowskiego, lub zwracać się do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Pińczowie po informacje o kwotach wymierzonego im podatku.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

Pińczów, dnia 15 lipca 1922 r.

Przewodniczący Komisji miejscowej,
p. o. Naczelnika Urzędu Skarbowego
Podatków i Opłat Skarbowych
(—) M. Mroczkiewicz.

OBWIESZCZENIE.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Augustowie, na zasadzie art. 25 Ustawy z dnia 1 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 66 poz. 437), podaje do publicznej wiadomości że nakazy płatnicze na procentowy podatek od zysku za rok podatkowy 1921 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych zostały rozesłane w dniu 20 lipca 1922 r. i że przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobkom, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie art. 28 wyżej powołanej Ustawy tudzież paragrafu 34 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10/XII 1920 r. (Dz. U. Nr. 1 1921 r. poz. 1) wnosić reklamacje do Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w terminie najpóźniej do dnia 20 sierpnia 1922 r.

Augustów, dnia 20 lipca 1922 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej
Naczelnik Urzędu Skarbowego
(—) W. Boryszewski.

Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Opatowie podaje do wiadomości, ze nakazy płatnicze procentowego podatku od zysku zostały rozesłane płatnikom za pośrednictwem Magistratów i Urzędów gminnych za rok 1921 w dniu 5 lipca b. r. zaś za rok 1922 w dniu 15 lipca b. r.

Reklamacje przeciw wymiarowi tegoż podatku mogą być wnoszone do Komisji Miejscowej tutejszego Urzędu Skarbowego do dnia 15 sierpnia 1922 r.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w. z. *Tobolka.*

OBWIESZCZENIE.

Urząd Skarbowy w Radomiu komunikuje, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysków na 1921 i 1922 z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, tudzież osobistych zajęć przemysłowych i wolnych zajęć zawodowych zostały rozesłane płatnikom 15 lipca 1922 r. w m. Radomiu za pośrednictwem magistratu, a w powiecie Radomskim za pośrednictwem Urzędów Gminnych.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w. z. *Pawłuszewski.*

OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Busku na zasadzie postanowienia art. 111 ustawy o podatku przemysłowym, — niniejszem podaje do wiadomości P. T. kupców i przemysłowców, — że nakazy płatnicze na procentowy podatek przemysłowy od zysku za rok 1921 i 1922 od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań, tudzież osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych, wolnych zajęć zawodowych, w dniu 15 lipca 1922 roku, zostały rozesłane płatnikom do doręczenia.

Busk, dnia 15 lipca 1922 r.

Naczelnik Urzędu Skarbowego *Grąbczewski.*

OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Jędrzejowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 15 lipca 1922 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1921/22 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych zajęć zawodowych.

Jędrzejów, dnia 15 lipca 1922 r.

Podatek spadkowy i od darowizn.

299.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 24 czerwca 1922 roku

o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn.

Na podstawie art. 6 i 10 ustawy z dn. 31 marca 1922 roku w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263) zarządza się:

1. Ustanowienie znawców:

§ 1. W przypadkach przewdzianych w zdaniu trzeciem art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263) władza skarbowa ustala wartość sprzedażną na podstawie opinji stałych znawców, ustanowionych i zaprzysiężonych przez sąd.

§ 2. Na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej sąd ustanawia i zaprzysięga znawców według zasad, podanych w §§ 3 do 8 niniejszego rozporządzenia.

W b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej władze skarbowe korzystają z pomocy znawców, stale ustanowionych dla celów postępowania sądowego. Jeśli tacy znawcy dla pewnego zakresu wiadomości ustanowieni nie są, lub gdy liczba ich nie jest wystarczająca, to sąd ustanowi ich na żądanie władzy skarbowej i odbierze od nich przysięgę, stosując się przytem do §§ 3 do 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Znawców ustanawiają sądy pokoju względnie sądy powiatowe; jednakże na obszarze b. dzielnicy austrjackiej, dla zakresu wiadomości, wymienionych w ustępie drugim § 1 rozp. min. z dn. 25 lipca 1897 roku, (austr. Dz. U P. Nr 175), ustanawiają znawców sądy apelacyjne.

Sąd ustanawia znawców na żądanie tej władzy skarbowej pierwszej instancji, której jest poruczone wymierzanie podatku spadkowego; gdzie podatek ten wymierza w pierwszej instancji wyłącznie izba skarbowa, ona wystosowuje do sądu powyższe żądanie. Władza skarbowa wystosuje swe żądanie w formie odezwy.

§ 4. Znawcami mogą być tylko osoby własnowolne, zasługujące na pełne zaufanie i posiadające potrzebne wiadomości zawodowe, oraz znajomość stosunków miejscowych.

§ 5. Władza skarbowa (§ 3) ma do żądania swego załączyć wykaz osób, które uważa za odpowiednie do pełnienia funkcji znawcy, podając co do każdej z nich: a) wiek, b) zawód, c) adres oraz d) zakres wiadomości, co do którego ma udzielać opinji.

Celem sporządzenia tego wykazu ma władza skarbowa, o ileby nie posiadała dostatecznych wiadomości o osobach, nadających się do powyższej funkcji (§ 4), zasięgnąć opinji odpowiednich organizacji zawodowych (instytucji kredytowych, ubezpieczeniowych, zrzeszeń rolniczych i t. p.), lub urzędów gminnych (miejskich i wiejskich).

Przed ostatecznem sporządzeniem wykazu ma władza skarbowa upewnić się, czy osoby przez nią wybrane, skłonne są podjąć się obowiązków znawcy.

§ 6. Sąd, o ile nie ma zarzutów przeciw proponowanym osobom, ustanawia je znawcami, i wzywa je celem odebrania od nich przysięgi. O ile jednak znawcę ustanowił sąd apelacyjny (§ 3) przysięgę odbiera sąd powiatowy, w którego okręgu znawca mieszka.

§ 7. Przed odebraniem przysięgi sędzia winien wyjaśnić znawcy cel i znaczenie czynności, do których go powołano, oraz świętość aktu przysięgi.

Przysięga winna być odebrana według przepisów postępowania sądowego, obowiązujących w miejscu, w którem następuje zaprzysiężenie, przyczem rota przysięgi ma zawierać oświadczenie, że przysięgający będzie pełnił obowiązki znawcy sumiennie według najlepszego swego rozumienia i znajomości rzeczy.

Z aktu odebrania przysięgi będzie sporządzony protokół.

§ 8. Sąd zawiadomi o osobach znawców, przez siebie zamianowanych i zaprzysiężonych, tę władzę skarbową, na której wniosek nastąpiło ich ustanowienie.

Jeśli sąd niektórych osób wymienionych w wykazie, sporządzonym przez władzę skarbową, nie ustanowił znawcami, to ma o tem zawiadomić władzę skarbową, przytaczając powody.

Każdy sąd powiatowy na obszarze b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej ma w ciągu dwóch tygodni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia przesłać władzy skarbowej (§ 3) spis znawców, stale ustanowionych i zaprzysiężonych dla celów postępowania sądowego, w zakresie szacowania przedmiotów majątkowych.

§ 9. Sąd winien na wniosek władzy skarbowej (§ 3) lub z urzędu skreślić ze spisu znawców, ustanowionych na żądanie władzy skarbowej, osoby, co do których stwierdzono, że nie odpowiadają warunkom wymienionym w § 4, lub które na skutek choroby albo podeszłego wieku nie mogą spełniać czynności znawcy.

II. Wynagradzanie znawców.

§ 10. Znawca, który na skutek wezwania ze strony władzy skarbowej wydał opinję o wartości przedmiotu majątkowego celem opodatkowania spadku lub darowizny, może żądać zwrotu wydatków oraz wynagrodzenia za pracę według zasad, podanych w §§ 11 i 12.

§ 11. Znawca może żądać zwrotu kosztów przejazdu, jeśli — ze względu na znaczną odległość lub trudności komunikacji pieszej — użycie środka przewozowego było niezbędne lub stosowne.

Należność tę oblicza się zasadniczo według kosztów użycia środka przewozowego najtańszego. Władza skarbowa może jednak przyznać zwrot wydatków, poniesionych w kwocie wyższej, o ile okazało się niezbędnem lub stosownem użycie środka przewozowego droższego.

§ 12. Znawca może żądać wynagrodzenia za pracę. Należność tę ustala się według długości czasu użytego na pracę, potrzebną do wydania opinji, oraz według stopnia poniesionego trudu, ewentualnie też z uwzględnieniem wydatków, które znawca ponieść musiał poza kosztami przejazdu (§ 11).

§ 13. Jeśli znawca, wezwany przez władzę skarbową, stawił się w miejscu, przez nią wyznaczonem, ale czynności, do której go wezwano, nie wykonał na skutek oznajmienia urzędnika, kierującego ustaleniem wartości, że udział znawcy nie jest potrzebny, lub na skutek innych przyczyn, od znawcy niezależnych, to może żądać zwrotu wydatków, które ponieść musiał (§ 11 i 12).

§ 14. Żądanie wypłacenia należności, przewidzianych w §§ 11 i 12, winien znawca zgłosić zaraz po wydaniu opinji — należności zaś, określonej w § 13, zaraz po stwierdzeniu, że wydanie opinji nie nastąpi.

Jeśliby zgłoszenie w terminach powyższych nie było możliwe, winno nastąpić najpóźniej w ciągu tygodnia.

III. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Sprawiedliwości:

w z. (—) *Z. Rymowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 52 z dn. 15 lipca 1922 r., poz. 476).

Opłaty stemplowe.

300.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 22 czerwca 1922 r.

w przedmiocie opłat stemplowych, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału przeznaczonego do działalności w Państwie Polskiem.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) zarządza się:

I.

Moc obowiązującą przepisów następujących:

1) paragrafu 5 austrjackiej ustawy z dn. 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171) — w brzmieniu ustalonem artykułem 2 ustawy z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 218) — z wyłączeniem słów „w akcjach i obligacjach“,

2) §§ 7, 8 i 11 powołanej w punkcie 1 ustawy, o ile dotyczą należytości, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału, przeznaczonego do działalności w kraju,

3) zdania trzeciego uwagi 3 do pozycji 1 a, b, taryfy stemplowej niemieckiej,

4) ustępów drugiego i trzeciego artykułu 3 ustawy z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 218) rozciąga się niniejszem na cały obszar Rzeczypospolitej.

Dla zakresu opłat stemplowych, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału, przeznaczonego do działalności w Państwie Polskiem, rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą:

5) zdania drugiego, ustępu pierwszego § 43 oraz ustępu trzeciego § 60 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., (austrj. Dz. u. p. Nr. 50),

6) ustępu 3 § 2 rozporządzenia austr. Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1916 r., (austr. Dz. u. p. Nr. 431), wydanego na podstawie austr. ces. rozp. z dn. 10 października 1914 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 274).

II.

W § 5 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171) ulegają skreśleniu słowa: „w akcjach i obligacjach".

III.

Ustala się tekst jednolity postanowień ustawowych w przedmiocie opłat stemplowych, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału, przeznaczonego do działalności w Państwie Polskiem (punkt 3 artykułu 6 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315), zawierający zarazem przepisy wykonawcze. Tekst ten obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i brzmi jak następuje:

„§ 1.

[§ 5 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171); zdanie trzecie uwagi 3 do pozycji 1 a, b, taryfy stemplowej niemieckiej].

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która otrzymała pozwolenie na działalność w Państwie Polskiem (§ 1 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1922 r. — Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 474, oraz § 15 tegoż rozporządzenia), winna uiścić opłatę stemplową w wysokości 5% od kapitału, przeznaczonego do tej działalności (punkt c) § 3 powołanego rozporządzenia).

§ 2.

[art. 3 ustawy z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21. poz. 218); zdanie trzecie uwagi 3 do pozycji 1 a. b. taryfy stemplowej niemieckiej].

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która podczas działalności swojej w Państwie Polskiem uzyskała pozwolenie na powiększenie kapitału, przeznaczonego do tej działalności (ustęp a § 5 rozporządzenia powołanego w § 1), winna uiścić opłatę stemplową w wysokości 5% od sumy, o którą kapitał ma być powiększony.

§ 3.

[§ 7 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171); art. 3 ustawy z dn. 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 218].

Opłatę stemplową (§§ 1 i 2) wymierza Ministerstwo Skarbu na podstawie danych, zawartych w postanowieniu Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie pozwolenia na działalność w Państwie Polskiem, względnie na powiększenie kapitału. Ministerstwo, do którego wniesiono podanie o takie pozwolenie, zawiadamia petenta o wysokości opłaty stemplowej, wymierzonej przez Ministerstwo Skarbu, i oznajmia, że ogłoszenie postanowienia, zezwalającego na działalność w Państwie Polskiem lub na powiększenie kapitału, jest uzależnione od złożenia kwitu z uiszczenia opłaty stemplowej.

§ 4.

[§§ 5 i 11 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171); art. 3 ustawy z dn. 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 218].

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która rozpoczęła działalność w Państwie Polskiem, nie postarawszy się o pozwolenie na tę działalność, winna uiścić opłatę w wysokości 5% od kapitału, użytego do tej działalności.

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która użyła do działalności w Państwie Polskiem sumy wyższej od podanej w postanowieniu, zawierającem pozwolenie na działalność lub na powiększenie kapitału, winna uiścić opłatę w wysokości 5% od kwoty, o którą kapitał użyty do działalności w Państwie Polskiem przewyższa sumę, wymienioną w postanowieniu wyżej określonem.

W obu przypadkach, przewidzianych w niniejszym paragrafie (w ustępie pierwszym i drugim), winna spółka uiścić nadto grzywnę w wysokości dwukrotnej opłaty.

§ 5.

[ustęp trzeci § 2 rozporządzenia austr. Ministra Skarbu z dn. 28 grudnia 1916 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 431].

O ile suma, która służy za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (§§ 1, 2 i 4), jest wyrażona w walucie zagranicznej, następuje przerachowanie na marki polskie według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu, wskazanym datą postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie pozwolenia na działalność (§ 1 lub ustęp drugi § 4), względnie na powiększenie kapitału, (§ 2 lub ustęp drugi § 4) lub w dniu rozpoczęcia działalności (ustęp pierwszy § 4).

O ileby w dniu wyżej określonym nie było notowania, następuje przerachowanie według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej, ustalonego poraz ostatni w ciągu poprzedzającego okresu trzymiesięcznego.

§ 6.

[§§ 8 i 11 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171].

Przedstawiciele spółki zagranicznej (punkt c. § 4 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 474), odpowiadają w przypadkach, przewidzianych w § 4 niniejszego rozporządzenia, solidarnie ze spółką za opłatę i grzywnę.

§ 7.

[ustęp trzeci § 60 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 50); § 7 austr. ustawy z dn. 18 września 1892 r., (austr. Dz. u. p. Nr. 171].

W przypadkach, określonych w §§ 4 i 6, wymierza opłatę, oraz grzywnę Ministerstwo Skarbu. Kwoty, wymierzone w tych przypadkach przez Ministerstwo Skarbu, należy uiścić w ciągu dni 30 po doręczeniu nakazu płatniczego.

Co do przedawnienia prawa Państwa do żądania opłaty, oraz co do przedawnienia odpowiedzialności

określonej w końcowym ustępie § 4 i w § 6, stosują się przepisy, obowiązujące w tej mierze co do opłat stemplowych wogóle na tym obszarze, na którym ma siedzibę przedstawicielstwo spółki (punkt b. § 4 rozporządzenia z dn. 13 czerwca 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 474) lub—wrazie nieustalenia tej siedziby—na którym spółka działa.

§ 8.

[Zdanie drugie § 43 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 50].

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która wniosła podanie o pozwolenie na działalność w Państwie Polskiem, lub która pozwolenie takie już uzyskała, jak również przedstawiciele takiej spółki, oraz osoby, działające w imieniu spółki, która rozpoczęła działalność w Państwie Polskiem, nie postarawszy się o pozwolenie na nią, winny na żądanie Ministerstwa Skarbu lub organów, podwładnych mu, udzielić wyjaśnień, potrzebnych celem ustalenia podstawy wymiaru opłat, określonych w §§ 1, 2 i 4".

IV.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Stefan Ossowski.*

(Dz. U. R. P. z d. 15 lipca 1922 r., Nr. 52, poz. 475).

301.

OKÓLNIK L. 3092/22. D. P. i O. Gr. II

w sprawie umarzania kar pieniężnych przy opłatach stemplowych od weksli.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę władz skarbowych II instancji, że jednocześnie z ustawą z dnia 16 lipca 1920 r., o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. Nr. 83, poz. 553), przestało również obowiązywać rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1921 r., w sprawie upoważnienia władz skarbowych II instancji do uchylania w pewnych wypadkach całych kar pieniężnych, ustanowionych w art. 11 powołanej ustawy (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1921 Nr. 29, poz. 355).

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia jednocześnie, że od dnia 26 czerwca 1922 r., t. j. od dnia wejścia w życie ustawy z dn. 26 października 1921 r., o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. z r. 1922 Nr. 38, poz. 313) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 24 marca 1922 r. Dz. U. Nr. 38, poz. 314. władze skarbowe II instancji upoważnione są do zupełnego umarzania kar pieniężnych przy opłatach stemplowych od weksli, na zasadzie art. 12 powołanej ustawy z dn. 26 października 1921 r.

Nie ograniczając w niczem wskazanego wyżej upoważnienia ustawowego, Ministerstwo Skarbu poleca władzom skarbowym II instancji, aby jednak upoważnienie to stosowały po dokładnem rozważeniu wszystkich okoliczności, towarzyszących uchybieniom przeciwko postanowieniom art. 11, powołanej ustawy z dn. 21 października 1921 r., i tylko w tych przypadkach, w których osoba ukarana udowodni, że uchybienie było rzeczywiście niezawinione.

Warszawa, dnia 24 lipca 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:
Naczelnik Wydziału (—) *Werner.*

302.

KOMUNIKAT

w sprawie zezwoleń na pobór opłat stemplowych od czeków przy wydawaniu blankietów.

Ministerstwo Skarbu zezwoliło rozporządzeniem z dnia 14 lipca 1922 r. L. 2751/22/D. P. i O., Gr. II, na pobór opłat stemplowych od czeków przy wydawaniu klijentom blankietów czekowych następującym bankom:

1) Bankowi Związków Ziemian, S. A. w Warszawie i jego oddziałom w Bielsku, Jędrzejowie, Opatowie, Miechowie, Płocku, Radomiu, Sandomierzu, Zamościu i Włoszczowej;

2) Polskiemu Bankowi Przemysłowemu we Lwowie i jego oddziałom w Będzinie, Borysławiu, Dąbrowie Górniczej, Drohobyczu, Jaśle, Krakowie, Krośnie, Łodzi, Nowym - Sączu, Rzeszowie, Sanoku, Sosnowcu, Stryju i Warszawie;

3) Bankowi Mieszczaństwa Polskiego, Tow. Akc. w Poznaniu, oddziałowi w Grudziądzu;

4) Bankowi dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, oddziałowi we Lwowie;

5) Wiedeńskiemu Bankowi Związkowemu, Filji we Lwowie;

6) Powszechnemu Bankowi Kredytowemu, S. A. we Lwowie, oddziałowi w Krakowie;

7) Bankowi Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, oddziałowi w Bydgoszczy;

8) Śląskiemu Bankowi Przemysłowemu w Bielsku i jego oddziałowi w Cieszynie;

9) Bankowi Ziemian, S. A. we Lwowie, oddziałowi w Krakowie;

10) Wiedeńskiemu Bankowi Związkowemu, Filji w Bielsku - Białej;

11) Bankowi Towarowemu, S. A. w Warszawie, oddziałowi w Krakowie;

12) Bankowi Handlowemu w Warszawie, oddziałowi w Krakowie;

13) Bankowi Związku Spółek Zarobkowych, oddziałowi w Krakowie.

Podatki konsumcyjne.

303.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 czerwca 1922 roku

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej rozporządzeń Ministra Skarbu obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub w poszczególnych jej dzielnicach w dziale podatków pośrednich.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 305), z dnia 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 610), z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 307), z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304), z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 718), z dnia 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 584), z dnia 14 października 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628), z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 700) z dnia 5 grudnia 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 764) oraz z dnia 26 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej rozciąga się moc obowiązującą rozporządzeń wykonawczych Ministra Skarbu:

a) rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 305) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 336, sprost. Dz. U. R. P. Nr. 56, strona 966) i rozporządzenia z dnia 27 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 642), wydanego w tej samej sprawie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 610),

b) rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 335, sprost. Dz. U. R. P. Nr. 56, strona 966) do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 307) w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego, oraz rozporządzeń z dnia 22 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 709) i z dnia 27 stycznia 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 111).

c) rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 338) w pezedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) o podwyższeniu i ujednostajnieniu akcyzy od zapałek, oraz rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 780) wydanego w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 718) o podwyższeniu akcyzy od zapałek,

d) rozporządzenia z dnia 12 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 623) w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26-go września 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 584) o zniesieniu monopolu handlu względnie sekwestru cukru i wprowadzeniu jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej,

e) rozporządzenia z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 705) o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628) w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 290), tudzież rozporządzenia z dnia 13 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 274) o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych,

f) rozporządzenia z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 711) w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 700) w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

g) rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1921 roku (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 10 poz. 73) celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 764) w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Wszelkie rozporządzenia obowiązujące dotychczas na obszarze Ziemi Wileńskiej, a sprzeczne z rozporządzeniami wyszczególnionemi w § 1 uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 roku.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 47 z dn. 29 czerwca 1922 r., poz. 424).

304.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 10 kwietnia 1922 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie tekstu ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) z uwzględnieniem częściowych zmian wynikających z ustawy z dnia 27 stycznia 1922 roku w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 104).

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 27 stycznia 1922 roku w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 104) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się załączony do niniejszego rozporządzenia tekst ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) z uwzględnieniem poprawek wynikających z ustawy z 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży

napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 104).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
(—) *Chodźko.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Antoni Kamieński.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 35 z dn. 21 maja 1922 r., poz. 299).

Załącznik do § 1 rozp. M. Z. P. z 10/IV 1922 r. poz. 299.

USTAWA

z dnia 23 kwietnia 1920 roku

o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Art. 1. Celem zmniejszenia spożycia napojów alkoholowych wprowadza się ograniczenia sprzedaży napojów, zawierających więcej niż 2,5% alkoholu, wyszczególnione w art. 3 — 6 niniejszej ustawy. O wykluczeniu od obrotu publicznego napojów, zawierających niższy procent alkoholu, rozstrzygać będzie Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Ograniczenia te dotyczą sprzedaży i podawania wyżej wymienionych napojów zarówno w naczyniach otwartych, jak i zamkniętych.

Art. 3. Napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu, pod żadną postacią dla spożycia sprzedawać niewolno: sprzedaż napojów sporządzonych ze spirytusu alkoholowego nieoczyszczonego, zawierającego fuzle, jest wzbroniona.

Art. 4. Gminy wiejskie i miejskie władne są w obrębie swych granic uchwalić całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych. Uchwała taka winna zapaść w drodze głosowania powszechnego zwykłą większością głosów.

Głosowanie zarządza zarząd gminy bądź z własnej inicjatywy, bądź na żądanie piśmienne przynajmniej 1/10 części mieszkańców gminy, którzy ukończyli lat 21.

Zarząd kamunalny zarządza glosowanie najdalej w ciągu czterech tygodni od daty przedstawionego żądania.

Głosowanie odbywa się w dniu świątecznym. Sposób głosowania określają przepisy wykonawcze.

Rewizja powziętej uchwały może nastąpić nie wcześniej niż po upływie lat trzech od wejścia w życie zakazu.

Gdy większość 2/3 ogólnej ilości gmin, wchodzących w obręb powiatu, a obejmujących nie mniej niż ½ ogółu ludności powiatu, uchwali całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, powiatowa władza komunalna winna zakaz ten rozszerzyć na cały powiat.

Uchwalony przez gminę, zarówno jak zarządzony przez władzę powiatową zakaz sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych, winien być ogłoszony publicznie w sposób, przyjęty w danej miejscowości, oraz udzielony w odpisie właściwej władzy akcyzowej i politycznej przynajmniej na 2 miesiące przed nastąpieniem tego roku kalendarzowego, z którego początkiem zakaz ma obowiązywać.

Art. 5. Liczbę miejsc w detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych ogranicza się do jednego na 2500 mieszkańców, przyczem najwyżej połowa z nich może być przeznaczona do wyszynku. Z chwilą wydania niniejszej ustawy ilość obecnie istniejących miejsc sprzedaży nie może być w żadnym razie bez względu na liczbę mieszkańców powiększona; zmniejszenie liczby miejsc detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych w stosunku do wyżej określonej normy nastąpi z dniem 1 stycznia 1921 r.

Redukcja i likwidacja zredukowanych miejsc sprzedaży musi być ukończona do końca roku 1922.

Gminy wiejskie i miejskie, stowarzyszenia społeczne i gospodarcze, posiadające uprawnienie do wykonywania przemysłu gospodnio - szynkarskiego, uzyskane przed dniem 1 stycznia 1921 r., o ile z przemysłem tym wykonywują łącznie przemysł restauracyjny i przemysł ten uprawiają we własnym zarządzie lub przez dzierżawców, należących do kategorji inwalidów wojennych lub wdowy po poległych na wojnie, zyski zaś z tego przemysłu przekazują na cele publiczne — nie podpadają pod przepis ustępu pierwszego niniejszego artykułu.

Sprzedawcy hurtowni mogą dostarczać napojów alkoholowych tylko osobom, uprawnionym do sprzedaży detalicznej. Hurtowa sprzedaż napojów alkoholowch stanowi przemysł okncesjonowany.

Za koncesje, które na mocy przepisów, w ustępie pierwszym wymienionych, zostaną cofnięte, Państwo nie płaci żadnego odszkodowania.

Art. 6. Miejsca sprzedaży nie mogą mieścić się w promieniu krótszym od 50 metrów od budynków, w których znajdują się warsztaty fabryczne liczące wyżej 50 robotników, oraz krótszym od 100 metrów od zewnętrznych granic budynków, w których mieszczą się kościoły, domy modlitwy wyznań w Państwie uznanych, szkoły, sądy, więzienia, dworce i stacje kolejowe, przystanie statków parowych, koszary oraz zakłady, zatrudniające więcej niż 100 robotników.

Odległość 100 metrów dotyczy miast, na wsi zaś odległość ta wynosić powinna metrów 300.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego i Ministrem Spraw Wewnętrznych w wypadkach szczególnych ma prawo zezwalać na wyjątki od zasady powyższej.

Art. 7. Bezwzględnie zakazana jest sprzedaż lub podawanie napojów, zawierających jakiekolwiek ilości alkoholu, osobom nieletnim do skończonego 21 roku, dalej uczniom szkół niższych i średnich bez względu na wiek, innym zaś konsumentom na kredyt pod zastaw jakichkolwiek przedmiotów lub za wykonaną pracę.

Na podstawie ograniczeń przewidzianych w art. 1 i 2, zakazuje się sprzedaży i podawania oraz spożywania napojów alkoholowych:

a) w bufetach kolejowych, w obrębie zabudowań stacyjnych oraz w pociągach, na przystankach statków parowych i na samych statkach,

b) na całym obszarze zabudowań koszarowych i w obozach wojskowych oraz sklepach i bufetach wojskowych,

c) na całym obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych oraz w lokalach i miejscach, przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych,

d) w domach ludowych i pomieszczeniach straży ogniowej,

e) we wszystkich miejscowościach:

1) w których zarządzono pobór wojskowy lub mobilizację, wybory do ciał ustawodawczych lub władz komunalnych, przez cały czas trwania tych zarządzeń lub akcji głosowania,

2) w których, celem utrzymania porządku i spokoju publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych lub upoważnione przez niego organy administracyjne, zakażą sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych na czas prowadzenia sądów doraźnych, stanu wyjątkowego, lub też tłumnych zebrań ludności,

f) w niedziele i święta, obchodzone w urzędach państwowych, przyczem ograniczenia w tym wypadku wchodzą w życie od godziny 3 dnia przedświątecznego i trwają do godziny 10 rano dnia poświątecznego,

g) w miejscowościach, położonych poza obrębem miasta powiatowego, wojewódzkiego lub stołecznego, również we wszystkie inne dni tłumnych zebrań ludności, jak targi, jarmarki, odpusty, pielgrzymki, misje i t. p., stosowane będą ograniczenia, jak w punkcie f),

h) w budynkach, oddanych do użytku służby publicznej.

Kto w stanie nietrzeźwości, wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych, zachowaniem swojem daje powód do publicznego zgorszenia, a także kto w takim stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznem, bez względu na swoje zachowanie się podlega karze, w art. 8 niniejszej ustawy przewidzianej.

Takiej samej karze podlega ten, kto drugiego do takiego stanu nietrzeźwości doprowadził, prócz tego odpowiada on obok nietrzeźwego solidarnie za wszelkie szkody i straty, wyrządzone innym przez osobę, którą do stanu nietrzeźwości doprowadził lub do niego się przyczynił.

Art. 8. Winni przekroczenia przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzenia na jej podstawie wydanych, o ile czyn nie podlega surowszemu ukaraniu w myśl, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych, ulegną w drodze administracyjnej karze grzywny do marek 20.000 lub aresztu do 1 miesiąca, w razie zaś powtórzenia przekroczenia grzywny do 100.000 marek lub aresztu do 3 miesięcy.

Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone jednocześnie. Nadto może być orzeczone cofnięcie koncesji na sprzedaż lub wyszynk napojów alkoholowych.

Dwukrotne przekroczenie przepisów niniejszej ustawy powoduje, niezależnie od kar przewidzianych, utratę koncesji.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszej ustawy gaśnie po upływie 5 lat od dnia popełnienia przekroczenia.

W b. dzielnicy pruskiej o wymiarze kar orzekają wyłącznie sądy.

Art. 9. Karom, wyszczególnionym w art. 8 ulegają nietylko właściciel zakładu, względnie jego zarządca, lecz również służba, która dopuściła się przekroczenia przepisów niniejszej ustawy, oraz wszystkie osoby, wykraczające przeciwko przepisom niniejszej ustawy.

Art. 10. Wszelkie zobowiązania, zaciągnięte z obejściem niniejszej ustawy, są nieważne.

Art. 11. Do spółdziałania w wykonaniu przepisów niniejszej ustawy Minister Zdrowia Publicznego, w porozumieniu z właściwymi ministrami powoła organy władz państwowych i komunalnych, jak również organizacje społeczne, mające na celu walkę z alkoholizmem, zrzeszenia oświatowe i spółdzielcze.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu, o ile zaś chodzi o wykonanie na obszarze b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi tej dzielnicy, w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

(Dz. U. R. P. P. Nr. 35, z d. 21 maja 1922 r., p. 299).

305.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 2 czerwca 1922 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dn. 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 35, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wytwarzanie w kraju i sprowadzanie z zagranicy napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu, jest wzbronione. Ograniczenie to nie tyczy się wyrobu spirytusu w ogólności i wytwarzania wyższo-procentowych napojów alkoholowych, przeznaczonych na eksport.

Piwo, zawierające do 2,5% alkoholu, co powinno być zaznaczone przez producenta na naczyniu, w którem wypuszcza się je w handel (anfałek, butelka i t. p.), nie podlega ograniczeniom ustawy.

Przez fuzle w znaczeniu artykułu 3 ustawy rozumieć należy produkty, otrzymane przy destylacji spirytusu surowego, wypędzonego z materjałów zbożowych, okopowych i melasy, zawarte w destylacie jako domieszka obok spirytusu etylowego.

§ 2. Całkowity zakaz sprzedawania i podawania napojów alkoholowych, oprócz wypadków, wymienionych w art. 7 ustawy, może nastąpić w danej gminie na zasadzie głosowania powszechnego. Głosowanie odbywa się na zasadach, obowiązujących

przy wyborach do Sejmu. Głosowanie odbywa się na podstawie ostatnich list wyborczych do Sejmu. Zaskarżenie uchwały odbywa się w trybie, przewidzianym przez ustawę o wyborach do Sejmu.

§ 3. O liczbie i rozmieszczeniu miejsc wyszynku i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych decyduje właściwa komisja do walki z alkoholizmem (§§ 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia). Udzielanie koncesji na wyszynk, lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu (w województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem—do kompetencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w województwach pomorskiem i poznańskiem według dotychczas obowiązujących ustaw).

§ 4. Konsumentem, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupujący czy to dla spożycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.

§ 5. Koncesje na wyszynk lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych dla zakładów, wyszczególnionych w art. 7 ustawy punkty a), b), c), d), h), jako wygasłe z dn. 1 stycznia 1921 r., przedłużane być nie mogą.

§ 6. Wydawanie zarządzeń, wymienionych w art. 7 ustawy punkty e—1) i g), należy do władzy administracyjnej I instancji, a wymienionych w punkcie e—2) do władzy administracyjnej II instancji.

§ 7. Za niedozwoloną sprzedaż lub podawanie napojów alkoholowych właściciel zakładu odpowiada zawsze, personel pozostały tylko wtedy, gdy bezpośrednio przyczynił się do sprzedaży nielegalnej.

Postanowienia przedostatniego ustępu art. 7 ustawy mają zastosowanie w wypadkach wyraźnego i widocznego dla otoczenia stanu nietrzeźwości ewentualnie stwierdzonego przez lekarza.

Karze za doprowadzenie kogokolwiek do stanu nietrzeźwości podlega ten, kto go świadomie do tego stanu doprowadził.

Władze administracyjne, nakładające karę za powtórne przekroczenie niniejszej ustawy, zawiadamiają o tem właściwe władze skarbowe w celu zastosowania przepisu ustępu 3 art. 8 ustawy o cofnięciu koncesji.

Na zasadzie art. 9 ustawy karom, wyszczególnionym w art. 8 ustawy, podlegają poza właścicielem, względnie zarządcą i służbą, również ci wszyscy, którzy obchodzą przepisy ustawy przez spożywanie przyniesionych ze sobą napojów alkoholowych w miejscu i czasie zabronionym przez przepisy ustawy.

§ 8. Przy władzach administracyjnych I i II instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzą: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, 2 przedstawicieli samorządu (Sejmiku powiatowego względnie Rady powiatowej, Rady miejskiej w miastach wydzielonych) oraz 2 przedstawicieli organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub spółdzielczych.

§ 9. Do zakresu kompetencji komisji wchodzi:

a) określenie liczby i rozmieszczenia miejsc sprzedaży detalicznej oraz wyszynku napojów alkoholowych (za podstawę obliczeń bierze się ludność całego powiatu, względnie miasta wydzielonego);

b) opiniowanie w sprawie kar administracyjnych. Orzeczenie karne władzy administracyjnej może nastąpić jedynie po otrzymaniu opinji komisji; przyczem opinja komisji w dosłownym odpisie winna być dołączona do rejestru karnego;

c) wyznaczenie delegatów swoich dla kontroli wykonywania przepisów ustawy oraz rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.

§ 10. Komisje do walki z alkoholizmem przy władzach adm. II instancji są instytucjami nadzorczemi dla komisji przy władzach adm. I instancji oraz instancją odwoławczą dla orzeczeń komisji przy władzach adm. I instancji.

Ostateczna decyzja w każdym razie należy do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Przy wykonywaniu swych czynności członkom komisji służą prawa urzędników państwowych.

§ 11. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegają karom, przewidzianym w art. 8 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 12. Regulamin dla komisji do walki z alkoholizmem wydaje Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie wykonawcze z dn. 16 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 650).

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) *Chodźko.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Kamieński.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 11 lipca 1922 r., Nr. 51, poz. 462).

306.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 2 czerwca 1922 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie częściowej zmiany regulaminu dla Komisji do walki z alkoholizmem.

Na podstawie artykułu 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku, o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922, Nr. 35, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia w rozporządzeniu z dnia 30 listopada 1920 r., w przedmiocie regulaminu dla Komisji do walki z alkoholizmem („Monitor Polski" Nr. 290 z dnia 22 grudnia 1920 r.).

1) W ustępie trzecim § 2 skreśla się słowa ostatnie:

„W porozumieniu z właściwymi Ministrami“.

Do paragrafu tego dodaje się następujące nowe ustępy:

„Czas trwania mandatów członków Komisji z ramienia samorządów i towarzystw społecznych jest trzyletni.

Dla prawomocności uchwał Komisji dostateczna jest obecność 3 członków (w tem przewodniczący lub jego zastępca).

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów“.

2) W ustępie pierwszym § 8 wyrazy: „w ciągu listopada“ zastępuje się przez wyrazy: „w ciągu września“.

Do tegoż ustępu pierwszego § 8 dodaje się następujące nowe ustępy:

„Uchwały i wnioski Komisji, co do liczby i rozmieszczenia miejsc sprzedaży detalicznej i wyszynku napojów alkoholowych powinny być odsyłane do dnia 15 października do wojewódzkich Komisji do walki z alkoholizmem, które wraz ze swojemi wninoskami obowiązane są przesłać je do izby skarbowej do dnia 15 listopada.

Jeżeli Komisja wojewódzka do dnia 15 listopada nie przedstawi swych wniosków, izba skarbowa będzie uważała stan z poprzedniego roku za niezmieniony.

Komisje mają prawo uznać koncesję dla klubu lub kasyna o charakterze ściśle zamkniętym za ponadliczbową, o ile koncesja ta wydana była instytucji danej przed dniem 23 kwietnia 1920 r.“.

W ostatnim ustępie § 8 skreśla się słowa końcowe: „i nanjpoczytniejszym organie prywatnym“.

3) Dodaje się nowy § 12 treści następującej:

„W Województwach nowogródzkiem, poleskiem i wołyńskiem, za podstawę do obliczenia i określenia liczby miejsc podawania i sprzedawania napojów alkoholowych może być brany stan faktyczny liczby podobnego rodzaju zakładów z dnia 1 sierpnia 1914 roku, należycie stwierdzony — z zastrzeżeniem nieprzekraczania normy, przediwizanej w art. 5 ustawy, t. j. 1 zakładu na 2.500 mieszkańców“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
(—) *Chodźko.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Antoni Kamieński.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(„Monitor Polski“ Nr. 156 z 1922 r.).

Monopol tytoniowy.

307.

USTAWA

z dnia 1 czerwca 1922 r.

o monopolu tytoniowym.

DZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Produkcja, przywóz z zagranicy oraz sprzedaż surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych jest przywilejem Państwa i stanowi przedmiot monopolu skarbowego.

Art. 2. Artykuły, nie zawierające części składowych rośliny tytoniowej, lecz służące do palenia pod postacią surogatów tytoniowych, mogą być wytwarzane, przywożone z za granicy i sprzedawane tylko na podstawie zezwolenia Ministra Skarbu. Takie samo zezwolenie wymagane będzie co do nabycia surogatów tytoniowych, jak również co do przewożenia, przesyłania oraz przyjmowania do przewozu lub przesyłki w ilości, przekraczającej normę, ustanowioną przez Ministra Skarbu.

Art. 3. Przez tytoń w myśl niniejszej ustawy rozumieć należy zarówno surowiec tytoniowy, jako też gotowe wyroby tytoniowe.

Przez surowiec tytoniowy rozumie się nieprzerobione liście, łodygi, korzenie i odpadki rośliny tytoniowej.

Wyroby tytoniowe są to artykuły, służące do palenia, jako to: cygara, cygaretki, tytoń krajany, papierosy, pachitosy i t. p., do zażywania jako tabaka, do żucia, oraz do celów rolniczych lub lekarskich, a sporządzone, bądź wyłącznie z części składowych rośliny tytoniowej, bądź przy użyciu oprócz tytoniu również przymieszki innych materjałów.

Art. 4. Minister Skarbu rozstrzyga, czy pewien artykuł stanowi w rozumieniu niniejszej ustawy tytoń, surowiec tytoniowy, wyroby tytoniowe, albo też surogat, jako przymieszkę, tudzież, czy ten surogat może być dopuszczony w obrocie.

Art. 5. Osobom prywatnym zabrania się bez zezwolenia kompetentnej władzy skarbowej:

a) uprawy tytoniu, jak niemniej pielęgnowania roślin tytoniowych, które wyrosły bez uprawy, nie wyłączając roślin ogrodowych i doniczkowych;

b) przywozu tytoniu z za granicy z wyjątkiem wyrobów, przeznaczonych do użytku osobistego, nie przewyższających 1 kilograma wagi;

c) przewożenia, przesyłania oraz przyjmowania do przesyłki lub przewozu tytoniu ponad normę, ustanowioną przez Ministra Skarbu;

d) wytwarzania wyrobów tytoniowych i przerabiania gotowych wyrobów tytoniowych z wyjątkiem niezawodowego wyrabiania papierosów dla użytku domowego (art. 12);

e) sprzedaży surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych oraz ich nabywania u osób, nie posiadających urzędowego pozwolenia na tę sprzedaż;

f) odpłatnego odstępowania surowca tytoniowego i wyrobów z niego, choćby legalnie nabytych, lub sprowadzonych z za granicy;

g) posiadanie i przechowywanie surowca tytoniowego, maszyn, narzędzi i chemicznych przymieszek, służących do zawodowej fabrykacji wyrobów tytoniowych;

h) gromadzenia zapasów wyrobów tytoniowych ponad normę, ustanowioną przez Ministra Skarbu.

Art. 6. Do uprawy tytoniu wymaga się zezwolenia Ministra Skarbu. Zezwolenie to może być udzielane rolnikom, którzy zobowiążą się:

a) uprawiać pewną, w zezwoleniu oznaczoną przestrzeń gruntu;

b) stosować się do przepisów o uprawie tytoniu, a w szczególności użyć do uprawy nasienia, przez władze skarbowe wskazanego lub dostarczonego;

c) odsprzedać cały zapas wyprodukowanego surowca Skarbowi po cenach taryfowych, ustanawianych przez Ministra Skarbu.

Art. 7. Minister Skarbu mocen jest określić warunki udzielania koncesji na plantację tytoniu, w szczególności zaś — obszar gruntu, podlegającego uprawie, sposób uprawy, zbierania, suszenia, sortowania, ustanawiania cen i terminów dostawy tytoniu, tudzież kontroli, wykonywanej w tym kierunku przez organy nadzoru skarbowego.

Art. 8. Warunki i sposób udzielania osobom prywatnym zezwoleń na przywóz tytoniu z za granicy ustala Minister Skarbu, który mocen jest w drodze ogólnie obowiązującego rozporządzenia, jak też w poszczególnych wypadkach udzielać zezwoleń na ułatwienia przy przywozie.

Art. 9. Wyroby tytoniowe, przywożone z za granicy, podlegają, o ile ustawa nie zawiera w tym względzie odmiennych postanowień, opłacie celnej i podatkowi konsumcyjnemu, pobieranemu pod nazwą należytości monopolowej w formie dodatku do cła. Odpowiedzialność za opłatę należytości monopolowej, której wysokość ustala Minister Skarbu, określa się wedle przepisów ustawy celnej.

O obowiązku opłaty i wysokości tej należytości decydują władze skarbowe z wyłączeniem kompetencji sądów.

Należytość monopolową, nie uiszczoną przy imporcie wyrobów tytoniowych, ściąga się w sposób, przewidziany dla ściągania zaległych należytości celnych.

Art. 10. Wolne są od cła i należytości monopolowej przewożonej przez podróżnych do własnego ich użytku drobne ilości wyrobów tytoniowych do 50-ciu gramów tytoniu, przyrządzonego do palenia, 10 gramów tabaki, albo 50 sztuk papierosów lub 20 sztuk cygar.

Art. 11. Przewóz tytoniu przez obszar Państwa Polskiego z zagranicy do obszarów zagranicznych odbywa się pod kontrolą urzędów i organów skarbowych oraz celnych według postanowień ustawy celnej.

Art. 12. Osoby, które w sposób zgodny z niniejszą ustawą nabyły wyroby tytoniowe, mają prawo do przyrządzenia ich do swego użytku, a w szczególności do wyrabiania z krajanego tytoniu papierosów dla siebie i na użytek domowy, wolno im też przy wyrabianiu papierosów korzystać z pomocy swych sług i domowników.

Wszelki wyrób papierosów na zamówienie i na rachunek innych osób, oraz wyrób ich z własnego tytoniu w celu rozsprzedaży podlega zakazowi w myśl art. 5 ust. d.

Art. 13. Sprzedaży wyrobów tytoniowych dozwala się wyłącznie osobom, które otrzymały koncesję władzy skarbowej na sprzedaż hurtową, względnie detaliczną, i tylko w tych miejscowościach, które w dokumencie koncesyjnym wymieniono.

Warunki koncesji ustala Minister Skarbu.

Art. 14. Kto posiada lub przechowuje ilości tytoniu, przewyższające normy, ustanowione przez Ministra Skarbu — obowiązany jest na żądanie organów skarbowych wykazać jego pochodzenie oraz prawidłowe nabycie.

Art. 15. Umowy osób prywatnych, które uchybiają prawom Skarbu, w art. 1 zastrzeżonym, są nieważne. Prywatne umowy, dotyczące nabycia, obciążenia lub zmiany takich praw, do których wykonywania wymaga się zezwolenia władz skarbowych, nabierają mocy po zatwierdzeniu ich przez Ministra Skarbu.

Niedopuszczalne jest bez zezwolenia Ministra Skarbu zajęcie egzekucyjne wyżej wymienionych praw, urządzeń, przyrządów i materjałów, które służą do wykonywania koncesji.

Przedmiotem zaspokojenia roszczeń prywatnoprawnych może być wynagrodzenie należne koncesjonarjuszom, o ile nie ma służyć na zaspokojenie pretensji Skarbu.

DZIAŁ II.

Organizacja Państwowego Monopolu Tytoniowego i Skarbowego Nadzoru Monopolowego.

Art. 16. Siedzibą zarządu państwowego monopolu tytoniowego jest m. st. Warszawa.

Art. 17. Przywóz tytoniu i wyrobów tytoniowych dla potrzeb monopolowych z za granicy wykonywa się na rachunek Skarbu.

Oddanie monopolu w dzierżawę, względnie w administrację poręczającą, nie może nastąpić bez zgody Sejmu. Toż samo dotyczy oddania w zastaw dochodów monopolu.

Wyroby tytoniowe monopolowe wytwarza się na rachunek Skarbu w fabrykach i zakładach, stanowiących własność państwowego monopolu tytoniowego.

Wyroby te przed wprowadzeniem ich w obrót handlowy otrzymają stosowne opakowanie, kształt lub inne oznaczenie, które w sposób widoczny, o ile to będzie możliwe, wykazywać będą ich pochodzenie.

Sprzedaż artykułów tytoniowych dokonywana będzie w zakładach sprzedaży skarbowej lub za pośrednictwem sprzedawców koncesjonowanych po cenach, wskazanych w taryfie, zatwierdzonej przez Ministra Skarbu.

Ogólny plan eksploatacji państwowego monopolu tytoniowego oraz jego fabryk i zakładów ustala Minister Skarbu.

Art. 18. Wszelkiego rodzaju majątek państwowego monopolu tytoniowego wolny jest od wszelkich ciężarów, opłat, podatków i danin na rzecz Państwa lub związków komunalnych i autonomicznych, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w specjalnych ustawach państwowych.

Art. 19. Naczelny zarząd monopolu tytoniowego sprawuje Minister Skarbu, który stanowi najwyższą instancję we wszystkich sprawach, dotyczących uprawy, przywozu, przewozu, fabrykacji, sprzedaży oraz gromadzenia zapasów tytoniu. Minister Skarbu

ustanawia władze, bezpośrednio powołane do kierownictwa państwowego monopolu tytoniowego i wykonywania jego praw, oraz określa sposób ich czynności w myśl artykułu 17 niniejszej ustawy.

Minister Skarbu przedkłada corocznie Sejmowi obrachunki roczne, obrachunek zysków i strat oraz bilans, sporządzony według przyjętych powszechnie zasad handlowych i przepisów prawa, obowiązujących przedsiębiorstwa prywatne, a zbadany przez Naczelną Izbę Kontroli Państwa.

Monopol winien mianowicie uwydatnić przekazany mu przez Skarb majątek, wstawić w obrachunki w odrębnych pozycjach odsetki od kapitałów obrotowych, stawionych monopolowi do dyspozycji przez Skarb Państwa, odpisy na maszynach, nieruchomościach i zapasach towaru po cenie zakupu, oraz kwoty podatków państwowych i gminnych, które monopol winien zapłacić, gdyby był prywatnem przedsiębiorstwem.

Art. 20. Do obowiązków organów zarządu państwowego monopolu tytoniowego, prócz obowiązków bezpośrednio wynikających z kierownictwa tego przedsiębiorstwa, należy nadzór i kontrola skarbowa nad przestrzeganiem przywilejów, niniejszą ustawą Państwu zastrzeżonych.

W tym celu mają władze prawo w wypadkach uzasadnionego podejrzenia wykroczeń przeciwko wymaganiom niniejszej ustawy przedsiębrać z zastosowaniem przepisów obowiązujących perjodyczne lub nagłe rewizje w przedsiębiorstwach i u osób prywatnych.

Szczegółowe postanowienia w tym zakresie wyda Minister Skarbu.

Art. 21. Oprócz władz, urzędów i organów, którym bezpośrednio poruczono zarząd i kontrolę praw monopolu tytoniowego, obowiązani są współdziałać w ochronie tych praw również inni urzędnicy i funkcjonarjusze zarówno państwowi, jak komunalni, a w szczególności policja państwowa, żandarmerja wojskowa oraz wojskowa straż graniczna.

Obowiązek taki ciąży też na urzędnikach i funkcjonarjuszach kolei żelaznych i przedsiębiorstw transportowych i żeglugowych, zarówno państwowych, jak prywatnych.

DZIAŁ III.

Postanowienia karne.

Art. 22. Kto, nie mając właściwej koncesji, obsiewa grunt nasieniem tytoniowem lub sadzi, względnie pielęgnuje sadzonki rośliny tytoniowej — ulega grzywnie do sumy ośmiokrotnej wartości tytoniu, obliczanej według art. 23, lecz nie mniej od 5000 marek.

Gdy podstawa wymiaru grzywny nie może być ustalona w sposób, podany w art. 23 — wymierzy się w zależności od rozmiarów plantacji grzywnę w wysokości od 5.000 do 500.000 mk.

Tytoń, wyprodukowany nielegalnie, ulega konfiskacie (art. 46).

Nadto można orzec czasową niezdolność do uzyskania koncesji na uprawę tytoniu.

Art. 23. Wartość tytoniu dla wymiaru grzywny oblicza się przy uwzględnieniu wagi bezprawnie wyprodukowanych roślin tytoniowych według najwyższych cen, po których zarząd monopolu zakupuje tytoń u koncesjonowanych plantatorów.

Gdy niedozwoloną uprawę tytoniu wykryto przed dokonaniem zbioru, należy rośliny tytoniowe wyrwać i zważyć wraz z łodygą i korzeniami, a za podstawę wymiaru kary wziąć wartość szóstej części takiej samej wagi wysuszonego tytoniu po najwyższych przez zarząd monopolu płaconych cenach za krajowy tytoń. Wyjątek od tego przepisu ustanawia art. 24.

Gdy niedozwoloną uprawę tytoniu wykryto, zanim jeszcze nasienie tytoniowe zeszło, grzywnę wymierza się w myśl art. 22 ust. 2.

Art. 24. W wypadkach, gdy nie koncesjonowaną uprawę tytoniu wykryto, nim jeszcze liście tytoniowe osiągnęły przydatny do użytku stan dojrzałości — władze skarbowe mogą polecić plantatorowi ukończenie uprawy i dostawę tytoniu w myśl przepisów obowiązujących, jednak po cenie niższej, w tym celu ustanowionej przez Ministra Skarbu.

W tym wypadku plantator, nie posiadający warunków, wymaganych do uzyskania koncesji, ulega karze grzywny do 500,000 mk.

Art. 25. Uprawę tytoniu przez koncesjonowanego plantatora na innym gruncie, niż wymieniono w dokumencie koncesyjnym, uważa się jako nie koncesjonowaną uprawę (art. 22—24).

Art. 26. Plantator, winny niedozwolonego spożycia tytoniu, przez siebie wyprodukowanego, lub bezpłatnego odstąpienia osobom trzecim — podlega karze grzywny do wysokości podwójnej wartości bezprawnie wyprodukowanego tytoniu (art. 23), lecz nie mniejszej od 5.000 marek.

Art. 27. Winny niedozwolonego odpłatnego odstąpienia lub nabycia surowego tytoniu ulega karze grzywny do wysokości 8-miokrotnej wartości tytoniu (art. 23), lecz nie mniejszej od 10.000 marek.

Art. 28. Niezależnie od kary, przepisanej w art. 26 i 27, orzec należy konfiskatę bezprawnie odstąpionego tytoniu (art. 46).

Art. 29. Plantator koncesjonowany, winny:

a) zatrzymania u siebie wyprodukowanego surowca tytoniowego lub jego części po oznaczonym terminie dostawy,

b) wywożenia go poza swą plantację, względnie magazyn (suszarnie) bez zezwolenia i kontroli organów nadzoru skarbowego,

c) zboczenia przy przywożeniu tytoniu z drogi, wytkniętej do miejsca dostawy,

d) niedoniesienia organom kontroli skarbowej o spostrzeżeniach ubytku lub zniszczenia roślin tytoniowych na swym gruncie, względnie w swym magazynie lub podczas transportu,

e) niestosowania się do postanowień instrukcji o uprawie tytoniu i do wydanych na jej podstawie poleceń organów kontroli skarbowej —

ulega karze grzywny do 10.000 mk.

O ile naruszenie jednego z tych obowiązków miało na celu bezprawne spożycie lub odstąpienie tytoniu, to grzywnę wymierza się wedle przepisów art. 26, 27 i 28.

Art. 30. Winny naruszenia przepisów celnych w związku z przywozem, wywozem lub przewozem (tranzytem) tytoniu ulega niezależnie od kary, przepisanej w ustawach celnych, karze grzywny do sumy czterokrotnej należytości monopolowej, którą Skarbowi odjęto, lub odjąć usiłowano, oraz konfiskacie tytoniu i wyrobów, stanowiących przedmiot wykroczenia.

Art. 31. Winny wytwarzania wyrobów tytoniowych bez zezwolenia władzy skarbowej ulega karze grzywny do sumy ośmiokrotnej wartości tych wyrobów oraz konfiskacie zarówno bezprawnie wytworzonych wyrobów tytoniowych, jak maszyn, narzędzi i materjałów, przy których pomocy te wyroby wytworzono.

O ileby wyroby tytoniowe, bezprawnie wyprodukowane, przeznaczono do sprzedaży po pewnej oznaczonej cenie detalicznej, cenę tę przyjmuje się jako ich wartość, stanowiącą podstawę wymiaru grzywny.

Art. 32. Osoby, nie posiadające koncesji władzy skarbowej, winne sprzedaży wyrobów tytoniowych— ulegają karze grzywny do wysokości dwukrotnej przez nie żądanej ceny sprzedażnej sprzedanych lub do sprzedaży przygotowanych artykułów, lecz nie mniej od 2.500 mk.

O ile sprzedaż obejmowała wyroby, nie dopuszczone do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej, grzywna może być podwyższona do pięciokrotnej przez nie żądanej sprzedażnej ceny artykułów, lecz nie mniej od 5.000 mk.

W obu wypadkach orzeka się prócz tego konfiskatę przedmiotu wykroczenia.

Art. 33. Koncesjonowany sprzedawca wyrobów tytoniowych, który

a) sprzedaje je po cenie wyższej, niż taryfowa,

b) zmniejsza ich ilość, wagę, lub zmienia ich jakość — ulega, niezależnie od odpowiedzialności karnej sądowej, karze grzywny do wysokości poczwórnej różnicy pobranej wyższej ceny, względnie zmniejszonej wartości tych przedmiotów, lecz nie mniej od 5.000 mk. Nadto należy orzec w tych wypadkach utratę koncesji.

Za inne naruszenie obowiązku sprzedawcy, o ile sprawcy ich nie podlegają karom w myśl postanowień niniejszej ustawy, może być orzeczona kara grzywny do 10.000 mk. Oprócz tego można orzec utratę koncesji.

Art. 34. Winny nabycia wyrobów tytoniowych u osoby, nie posiadającej koncesji na sprzedaż, albo nabycia wyrobów, nie dopuszczonych do sprzedaży, ulega karze konfiskaty nabytych wyrobów, a w razie powtórzenia czynów prócz tego — grzywny do 10.000 mk.

Art. 35. Winny gromadzenia wyrobów tytoniowych ponad normę ustaloną przez Ministra Skarbu— ulega karze konfiskaty zapasu, w razie zaś powtórzenia wykroczenia nadto — grzywny do 100.000 mk.

O ile gromadzenie zapasów miało na celu sprzedaż ich, winny ulega karze, ustanowionej za usiłowanie sprzedaży (art. 32).

Art. 36. Winny oddania lub przyjęcia do przewozu tytoniu, surogatów tytoniowych, maszyn, narzędzi i innych materjałów, służących do zawodowej fabrykacji wyrobów tytoniowych, bez wymaganych poświadczeń organów skarbowych (art. 2 oraz 5 ust. c), ulega karze grzywny do mk. 25.000 oraz konfiskacie tych artykułów.

Art. 37. Winny uchylenia się od wykazania, na wezwanie organów kontrolnych, prawidłowego nabycia lub pochodzenia wyrobów tytoniowych, nieopatrzonych stosownem opakowaniem lub banderolą, oraz nieprzedstawienia poświadczenia urzędu celnego — ulega karze grzywny do 10.000 mk.

Art. 38. Winny niedozwolonego posiadania i przechowywania surowca tytoniowego, maszyn, narzędzi, innych materjałów, służących do zawodowej fabrykacji wyrobów tytoniowych — ulega karze grzywny do 500.000 mk. oraz konfiskacie tych przedmiotów.

O ile przedmioty te miały służyć do niedozwolonej fabrykacji wyrobów tytoniowych, winny ulega karze, ustanowionej w art. 31 i 43 za usiłowanie fabrykacji.

Art. 39. Winny wyrobu i sprzedaży surogatów tytoniowych bez zezwolenia kompetentnych władz skarbowych — ulega karze grzywny do 25,000 mk. oraz konfiskaty tych surogatów.

Gdy surogaty wytwarzano w zamiarze podawania ich za wyroby tytoniowe albo jako wyroby tytoniowe sprzedawano, to, niezależnie od odpowiedzialności karnej sądowej za oszustwo, wymierza się karę za usiłowane wytwarzanie wyrobów tytoniowych według art. 31.

Art. 40. Karze grzywny do 200.000 mk. ulega, niezależnie od odpowiedzialności karnej sądowej, kto wzbrania lub przeszkadza organom skarbowym w przeprowadzeniu urzędowych czynności, w szczególności: rewizji, sprawdzania zapasów, przeglądania ksiąg i t. p.

Takiej samej karze grzywny ulegnie, kto przy rewizji, sprawdzaniu zapasów, urzędowem przeglądaniu ksiąg i innych czynnościach, przedsiębranych przez organy kontroli, tytoń, narzędzia i materjały, służące do zawodowego wytwarzania wyrobów tytoniowych, surogaty tytoniu, księgi i zapiski niszczy, uszkadza potajemnie, usuwa lub czynić to usiłuje w celu zatarcia śladów wykroczenia.

Art. 41. Za sprawcę naruszenia przepisów o uprawie tytoniu uważa się właściciela, względnie dzierżawcę gruntu poddanego uprawie. Za sprawcę naruszenia przepisów o wytwarzaniu i sprzedaży tytoniu uważa się osobę, na której rachunek prowadzono przedsiębiorstwo wyrobu i sprzedaży.

Inne osoby, które w bliższy lub dalszy sposób przyczyniły się do popełnienia przekroczenia, odpowiadać będą za współwinę, o ile wiedziały, względnie przy zachowaniu zwykłej ostrożności mogły wiedzieć, że dokonano czynu zabronionego.

Art. 42. W razie powtórzenia czynu, za który w myśl niniejszej ustawy zagrożono karą, należy podwoić karę, orzeczoną za popełnienie czynu poprzedniego. Postanowienie to stosowane będzie również wówczas, gdy karę, poprzednio orzeczoną, w drodze łaski w całości lub części darowano.

Art. 43. Usiłowanie naruszenia postanowień niniejszej ustawy podlega karze według tych samych zasad, co jego dokonanie.

Art. 44. Właściciele gruntów, poddanych uprawie tytoniu, jak również osoby, na których rachunek produkuje się lub sprzedaje tytoń — obowiązuje, niezależnie od postanowień art. 41 ust. 1 solidarna odpowiedzialność za uiszczenie grzywny z osobami, skazanemi na grzywny, o ile te ostatnie osoby były zajęte uprawą, produkcją lub sprzedażą z polecenia pierwszych na ich rachunek.

Art. 45. W razie niemożności ściągnięcia kary pieniężnej ani od osoby ponoszącej winę, ani od osób, które za karę solidarnie odpowiadają — osoba, skazana na grzywnę, ulega zamiennej karze aresztu do sześciu miesięcy.

Art. 46. Gdy w myśl przepisów, zawartych w dziale III niniejszej ustawy, nastąpić ma konfiska-

ta tytoniu, maszyn, narzędzi i materjałów, któremi albo przy których użyciu dopuszczono się zabronionego czynu, to konfiskatę można zarządzić nawet wówczas, gdy te przedmioty znajdują się już w rękach osób trzecich. Przeciw konfiskacie zasłonić się można tylko takiemi prawami, nabytemi w dobrej wierze i pod odpłatnym tytułem, których wykonywanie jest osobom prywatnym w myśl niniejszej ustawy dozwolone.

Gdy konfiskaty nie można zarządzić ze względu na to, iż przedmioty zniszczono, lub odstąpiono osobom nieznanym, albo też takim, od których wydobycie ich jest prawnie niedopuszczalne w myśl ustępu pierwszego — można niezależnie od innych kar pieniężnych żądać zapłaty na rzecz Skarbu wartości tych przedmiotów. O ile wartości ich nie można ustalić, wymierza się dodatkową grzywnę do 500.000 mk.

Art. 47. Odpowiedzialność za wykroczenie przeciwko przepisom niniejszej ustawy kończy się po upływie trzech lat od chwili popełnienia wykroczenia. Bieg przedawnienia przerywa się wdrożeniem dochodzenia skarbowego oraz każdą dalszą czynnością urzędową, zmierzającą do ścigania lub ukarania sprawcy, jako też popełnieniem nowego wykroczenia. Od przerwy liczy się trzechletni okres przedawnienia na nowo.

Po upływie przedawnienia nie można stosować podwyższenia kary z powodu powtórzenia wykroczenia (art. 42).

Art. 48. Prawo do nakładania kar, przewidzianych w art. 22 — 46 niniejszej ustawy, służy władzom skarbowym, wyznaczonym przez Ministra Skarbu.

Od orzeczenia karnego władzy I instancji wolno wnieść w ciągu dni czternastu po doręczeniu orzeczenia odwołanie do władzy, orzekającej w II instancji, a od jej orzeczenia w takim samym terminie odwołanie do miejscowo właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołań od wyroków sądów pokoju (powiatowych).

W b. dzielnicy pruskiej stosuje się art. 10 ustawy z 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511).

Odwołanie należy wnieść na ręce władzy, której orzeczenie zaskarżono.

Odwołanie nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem pozbawienia wolności; w drodze rozporządzenia można określić wypadki, w których orzeczenie co do grzywny i konfiskaty można wykonać dopiero po prawomocności lub po orzeczeniu w II instancji.

Art. 49. Władza skarbowa może w razie potrzeby już w toku dochodzenia poczynić kroki celem zabezpieczenia na majątku sprawcy wykroczenia grzywien oraz należytości, przypadających z tytułu wykroczenia.

Wrazie nieuiszczenia dobrowolnego, grzywny te i należytości będą ściągane w sposób, przepisany dla ściągania podatków.

DZIAŁ IV.

Przepisy przejściowe.

Art. 50. Osoby, które w chwili ogłoszenia niniejszej ustawy uprawiają na swym gruncie tytoń, posiadają lub przechowują surowiec tytoniowy, trudnią się jego sprzedażą, albo zajmują się fabrykacją wyrobów tytoniowych, osoby, które wskutek wydarzeń wojennych od roku 1914 zmuszone zostały unieruchomić czynne już poprzednio przedsiębiorstwo, oraz osoby, trudniące się sprzedażą wyrobów tytoniowych — mają obowiązek w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy pisemnie zawiadomić o tem powiatową władzę skarbową.

Od obowiązku zgłoszenia się wolni są trafikanci i składnicy na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Art. 51. Plantator tytoniu winien jest w myśl art. 50 podać obszar gruntu, na którym uprawia tytoń, oraz jakość (stan przygotowania) przechowywanych liści tytoniowych.

Każdy, kto posiada jakąkolwiek ilość surowca tytoniowego, winien dokładne oznaczyć tę ilość i gatunek.

Art. 52. Fabrykant obowiązany jest podać w doniesieniu (art. 50):

a) opis lokalu fabrycznego, magazynów, maszyn i narzędzi z wyszczególnieniem ich rozmiarów,

b) datę założenia i uruchomienia fabryki,

c) wysokość kapitału zakładowego i kapitału obrotowego,

d) wysokość rocznych obrotów i zysków z przedsiębiorstwa fabrycznego oraz ze sprzedaży wyrobów tytoniowych we własnych sklepach tytoniowych za lata 1912 do 1921,

e) roczną ilość i wartość przerobionego surowca tytoniowego oraz wytworzonych zeń wyrobów według ich rodzajów,

f) ilość osób, zatrudnionych w przesiębiorstwie w poszczególnych latach,

g) ilość i wartość pozostałych na składzie zapasów surowego tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Art. 53. Handlarz surowca tytoniowego i sprzedawca wyrobów tytoniowych winien podać w swem doniesieniu:

a) opis lokalu,

b) wysokość rocznych obrotów i zysków w latach 1913 do 1921,

c) ilość i wartość wyrobów tytoniowych, pozostałych na składzie.

Art. 54. Winni uchylenia się od doniesienia, wymaganego w art. 52 i 53, ulegną karze grzywny do 50.000 mk., winni zaś podania wiadomości nieprawdziwych — grzywny do 200.000 marek. Nadto zarządza się konfiskatę świadomie tajonych albo fałszywie zgłoszonych przedmiotów.

Art. 55. Minister Skarbu mocen jest na czas przejściowej potrzeby udzielić osobom prywatnym, które trudniły się w czasie, w art. 50 wymienionym, fabrykacją wyrobów tytoniowych,—koncesji na prowadzenie fabrycznego przedsiębiorstwa wyrobów tytoniowych celem wyłącznego wytwarzania gatunków monopolowych na rachunek monopolu z materjału, dostarczonego przez zarząd monopolu na podstawie warunków, określonych przez Ministra Skarbu.

Art. 56. Fabrykant, wymieniony w art. 50 i 52, któremu odmówiono udzielenia koncesji, obowiązany jest odsprzedać Skarbowi, a Państwo zakupić wszelkie maszyny, narzędzia i materjały, które służą bezpośrednio do zawodowej fabrykacji wyrobów tytoniowych.

Art. 57. Celem ustalenia szacunku przedmiotów,

podlegających odsprzedaży Skarbowi w myśl art. 56, ustanawia się komisję szacunkową do spraw monopolu tytoniowego.

W skład komisji tej wejdą:

a) przewodniczący, mianowany przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, oraz

b) 4 członków, mianowanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w połowie z pośród urzędników państwowych, w połowie zaś z listy, przedstawionej przez Poznańską i Pomorską Izbę Przemysłowo-Handlową oraz przez organizacje przemysłowe w b. zaborze rosyjskim.

Tym samym sposobem zamianowani będą zastępcy przewodniczącego i członków komisji.

Komisja większością głosów powoła potrzebną ilość rzeczoznawców.

Niezadowoleni z wysokości wynagrodzenia, oznaczonego przez komisję szacunkową, mogą się odnieść do sądu w przeciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 58. Roszczenia z tytułu ceny kupna odstąpionych Skarbowi budowli i urządzeń fabrycznych mogą być zaspakajane zarówno w gotowiźnie, jak i w państwowych papierach procentowych.

W tym celu upoważnia się Ministra Skarbu do emisji 5% obligacji tytoniowych, umarzalnych w latach 36.

Należność za odstąpione Skarbowi maszyny, narzędzia i materjały wypłaca się gotówką.

Art. 59. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych, którzy uczynili przepisane w art. 50 i 53 doniesienia, będą mogli sprzedawać posiadane przez siebie wyroby aż do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak, niż przez 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy. Obowiązani oni będą podlegać kontroli skarbowej i skutkom niniejszej ustawy.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych, prowadzący od 1 stycznia 1922 r. do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy w sposób legalny osobiście i wyłącznie sprzedaż wyrobów tytoniowych, oraz przyborów do palenia, mają prawo do otrzymania koncesji na sprzedaż monopolowych wyrobów tytoniowych.

Art. 60. Robotnicy, pracujący dotychczas w fabrykach i zakładach, wytwarzających wyroby tytoniowe, które w myśl postanowień niniejszej ustawy zostaną wykupione przez Państwo, mają prawo do natychmiastowego zatrudnienia w fabrykach monopolu tytoniowego na warunkach pracy i płacy nie gorszych od dotychczasowych.

Jeżeli z pracą w fabrykach monopolu tytoniowego związana jest konieczność przeniesienia się robotnika do innej miejscowości, a skutkiem tego zachodzi niemożność przyjęcia pracy w fabrykach monopolu tytoniowego, w takim razie monopol tytoniowy wypłaci robotnikom odszkodowanie w wysokości sześciomiesięcznego zarobku.

Art. 61. Postanowienia niniejszej ustawy wchodzą w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą ustawy, dotychczas normujące sprawy, niniejszą ustawą objęte.

Art. 62. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 29 czerwca 1922 r., Nr. 47, poz. 409).

Przepisy celne.

308.

OKÓLNIK Nr. 4. T.

Do wszystkich Urzędów Celnych.

Na zapytanie jednego z Urzędów, Departament Ceł wyjaśnia, że według p. 4, poz. 58, należy clić korę drzewa korkowego nieobrobioną, według poz. 60 — wyroby z kory drzewa korkowego. Warstwy kory od 3 do 5 cm. i więcej grubości, zdjęte z drzewa za pomocą nacięć i odłupania odczyszczone mechanicznie, wygotowane i wyprostowane w kształcie płyt, lecz bez wszelkich dodatków i dalszego obrobienia należy taryfować, jako korę, a nie jako wyroby.

Warszawa, dn. 20 lipca 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

309.

OKÓLNIK Nr. 5. T.

Do wszystkich Urzędów Celnych.

Na zapytanie jednego z Urzędów Celnych, Departament Ceł zawiadamia, że przeznaczone do handlu preparaty anatomiczne, mumie, zwierzęta i ptaki wypchane, gady i płazy w spirytusie, lub formalinie, owady suszone, preparaty bakterjologiczne, kultury bakterji, szkielety ludzi i zwierząt, preparaty mikroskopowe i t. p. środki i preparaty naukowe podlegają cłu, jako przybory o charakterze naukowym i precyzyjnym w/g poz. 169, p. 1, lit. A. Taryfy Celnej, po 200 mk. od 100 kg. z dopłatą odpowiedniego agio. Środki i preparaty naukowe, przeznaczone do zbiorów publicznych i zakładów naukowych, są zwolnione od cła na podstawie p. 7 art. 10 Rozporządzenia

o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 51, poz. 314 z dnia 26 czerwca 1920 r.).

Warszawa, dn. 20 lipca 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

310.

OKÓLNIK Nr. 6. T.

Do wszystkich Urzędów Celnych.

Według wiadomości, otrzymanych przez Departament Ceł, niektóre Urzędy Celne przepuszczają ałun chromowy (poz. 100, p. 3), jako ałun potasowy (poz. 101, p. 1) na podstawie pozwoleń Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu, wystawionych na ałun potasowy. Departament Ceł zwraca uwagę Urzędom, że ałun chromowy we wszelkiej postaci winien być cłony w/g poz. 100, p. 3, wobec tego poleca się ściślejsze taryfowanie ałunów. Dla ułatwienia rewizji podaje się cechy charakterystyczne; ałuny posiadają następujące wspólne cechy: smak ściągający, słodkawy, są trudno rozpuszczalne w zimnej wodzie, ogrzane topią się i wzdymają, tworząc masę gąbczastą, krystalizuje się w postaci sześcianów i ośmiościanów, różnią się zaś zasadniczo kolorem: ałun chromowy jest koloru ciemno - fioletowego, ałun potasowy koloru białego.

W razach wątpliwych winien Urząd przedstawić sprawę na rozstrzygnięcie do Departamentu Ceł.

Warszawa, dn. 20 lipca 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

311.

OKÓLNIK L. DC. 5177/II/22.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **wszystkich urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i Kresów Wschodnich.**

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre Urzędy Celne wstrzymują od chwili uchwalenia przez Sejm Ustawodawczy, ustawy o Państwowym Monopolu Tytoniowym, transporty surowca tytoniowego dla fabryk krajowych wyrobów tytoniowych, mimo pokrycia pozwoleniami Generalnej Dyrekcji.

Celem uchylenia szkodliwego dla Krajowej fabrykacji postępowania, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że należy stosować jeszcze prowizorycznie wszystkie dotychczas stosowane przepisy, dotyczące fabrykacji i obrotu tytoniem, aż do chwili, gdy albo ogólnem rozporządzeniem wykonawczem, albo zarządzeniami Ministerstwa Skarbu, co do poszczególnych kwestji, nie zostaną one odpowiednio zmienione.

Warszawa, dn. 19 lipca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

312.

OKÓLNIK L. DC./5403/II/22.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
5) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
6) **wszystkich urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i kresów Wschodnich.**

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy celne w mylnem zrozumieniu rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. 5 sierpnia 1921 r. L. 13898/DC/II/21, co do wywozu zagranicę marek polskich, oraz walorów — wzbraniają emigrantom przewożenia ze sobą książeczek wkładowych Pocztowej Kasy Oszczędnościowej. Emigranci ci zmuszeni są powracać z omawianemi książeczkami do Warszawy, składać je do depozytu i otrzymywać je pocztą.

Celem uniknięcia na przyszłość niepotrzebnych pozorów szykanowania, wynikających ze złego zrozumienia powyższego rozporządzenia przez funkcjonarjuszów celnych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wywóz zagranicę książeczek wkładowych Pocztowej Kasy Oszczędności nie jest wzbroniony.

Warszawa, dn. 24 lipca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski,*
Dyrektor Departamentu Ceł.

313.

OKÓLNIK L. DC./7821/III/22.

Do

1) Dyrekcji Skarbu w Cieszynie,
2) Dyrekcji Ceł w Poznaniu,
3) Dyrekcji Ceł w Gdańsku,
4) Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,
5) Izby Skarbowej we Lwowie,
6) Izby Skarbowej w Krakowie,
7) Naczelnego Inspektoratu Ceł na obszar Wolnego Miasta Gdańska,
8) wszystkich urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

OKÓLNIK — T. 23.

W celu prawidłowej odprawy wyrobów z puchu zwierzęcego i z wojłoku, przewidzianych poz. 210 taryfy celnej, niniejszym podaje się do wiadomości, że kapelusze, leje, stożki, krążki i t. p. wyroby, otrzymane z filcu, z włosia przyskórnego królików, zajęcy, piżmowców, bobrów, wydry i innych, o miękkim włosiu zwierząt, są wyrobami z puchu zwierzęcego.

Wyroby z sztucznej wełny, z wełny różnych gatunków kóz, owiec i innych zwierząt — są wyrobami z wojłoku.

Wyroby z filcu, z puchu zwierzęcego, są cienkie, lekkie, gładkie, zupełnie miękkie, delikatne, jedwabiste w dotyku, przy prowadzeniu palcami po takim filcu nie odczuwa się szorstkości wełny; są to przeważnie wyroby lepsze, droższe.

Wyroby z wojłoku są grubsze, cięższe i przy prowadzeniu palcami po wojłoku wyraźnie wyczuwa się jakby piaskowatość, szorstkość wełny,— są to wyroby tańsze.

Według poz. 210, p. 1, lit. a), wzgl. p. 2, lit. a), winny być odprawiane wyroby z filcu pluszowego, o ile odpowiadają warunkom, wymienionym w charakterystyce do wyrobów z filcu, z puchu zwierzęcego.

Zwraca się też uwagę urzędów, że leje wielkości kapelusza z wyraźnem obramowaniem ronda i ostatecznym jego zakończeniem, podlegają odprawie według poz. 210, p. 1, jako kapelusze wykończone.

Warszawa, dn. 21 lipca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

314.

OKÓLNIK L. DC 1496/II/22.

Do

1) Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie.
2) Dyrekcji Ceł w Poznaniu, Mysłowicach i Gdańsku.
3) oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Wobec różnic w sposobie pojmowania przez niektóre urzędy celne treści § 16 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.), Ministerstwo Skarbu (Departament Ceł) wyjaśnia dla orjentacji, jak następuje:

Główną zasadą, którą należy przestrzegać przy wykonywaniu przytoczonego powyżej § 16 rozporządzenia o postępowaniu celnem, jest wymaganie oparcia rewizji celnej na dokumentach oryginalnych, t. j. tych, które istotnie mają służyć za dowód dokonanej tranzakcji handlowej między zagranicznym sprzedawcą i krajowym nabywcą towaru. Myślą też przewodnią tych przepisów jest wyłączenie ekspedytorów od sporządzania tego rodzaju dokumentów, ponieważ ekspedytor, działając przeważnie w charakterze pośrednika i mając swe własne uboczne względy, mógłby nieraz wprowadzić do takich dokumentów dowolne zmiany.

Słuszność wymaga, aby, jako oryginalne faktury i specyfikacje były uznawane nietylko te, które są wystawiane przez zagranicznego sprzedawcę, lecz również i te, które są wystawiane przez krajowych składników nieoclonych towarów, jako pełnomocników zagranicznych sprzedawców. Z tych względów za oryginalne winny być uznawane faktury i specyfikacje, wystawiane przez krajowych składników nieoclonych zagranicznych towarów, chociażby składnicy ci byli jednocześnie i ekspedytorami.

Trudności, jakie powstają dla kupców i ekspedytorów z powodu konieczności składania w urzędach celnych dokumentów handlowych, potrzebnych im dla innych jeszcze celów, mogą być usunięte przez złożenie w urzędzie celnym po uskutecznionej rewizji towaru uwierzytelnionego odpisu, złożonego pierwotnie oryginalnego dokumentu.

Reasumując powyższe, poleca się do wykonania, co następuje:

1) Odprawa celna towarów winna odbywać się jedynie na zasadzie oryginalnych dokumentów handlowych.

2) Za oryginalne dokumenty handlowe należy uważać dokumenty, wystawione bezpośrednio przez zagranicznego sprzedawcę lub też przez krajowe publiczne składy celne, orazn przez składy, znajdujące się w wolnej strefie celnej W. M. Gdańska.

3) Składy celne winny wystawiać dokumenty handlowe dla odpraw celnych na blankietach firmowych z oznaczeniem na nich charakteru składu.

4) Dokumenty handlowe dla odpraw celnych, wystawione przez składy, znajdujące się w wolnej strefie celnej W. M. Gdańska, winny być poświadczone przez odnośny gdański urząd celny w następujący sposób:

„Urząd Celny . . . . stwierdza, że dokument niniejszy jest wystawiony przez firmę . . . . posiadającą skład celny w wolnej strefie W. M. Gdańska".

5) Spis publicznych składów celnych krajowych będzie podany do wiadomości urzędów celnych oddzielnie.

6) W deklaracji celnej, strona winna uwidocznić tylko nazwę handlową i wagę surową towarów. Natomiast dołączone do deklaracji dokumenty handlowe winny zawierać szczegółowo wszystkie daty, niezbędne do prawidłowego wyliczenia cła: mianowicie ścisłe określenie towaru pod względem jego gatunku i rodzaju, oraz podawać tę ilość (wagę, miarę, sztuki) każdego gatunku i rodzaju, która służy za podstawę do obliczenia cła.

7) Przy przyjęciu deklaracji, urząd celny obowiązany jest niezwłocznie rozpatrzeć dołączone do deklaracji dokumenty handlowe, czy odpowiadają powyższym warunkom.

Jeżeli dołączone dokumenty handlowe nie zawierają ścisłych określeń pod względem gatunku i rodzaju towaru, urząd celny winien niezwłocznie wezwać stronę, aby pisemnie ściśle określiła pozycję i punkty taryfy celnej, według których towar ma być oclony.

Określenie to winno być uskutecznione przez stronę na odnośnym dokumencie handlowym w następujący sposób:

Stwierdzam, że towar podlega ocleniu według (np.) pozycji taryfy celnej 37, p. 4-a.

(Data i podpis).

Jeżeli strona nie może uzupełnić w przytoczony powyżej sposób dokumentu handlowego, winna o tem zaznaczyć na dokumencie handlowym.

W tym wypadku urząd celny stosuje § 29 rozporządzenia o postępowaniu celnem.

Samo przez się rozumie, że uzupełnień dokumentów handlowych nie należy żądać w zakresie ulg, przyznanych dla towarów, wymienionych w załączniku III, do rozporządzenia o taryfie celnej.

8) O ile w dokumentach handlowych jest brak ceny towaru, zezwala się stronie na odręczne uzupełnienie dokumentu. Natomiast waga i miara towaru nie może być ani uzupełniana, ani zmieniana.

9) Za nieprawidłowe podanie w dokumencie handlowym pozycji taryfy celnej (§ 7) strona jest odpowiedzialna w myśl obowiązujących skarbowo - celnych przepisów karnych.

10) Dołączone do deklaracji oryginalne dokumenty handlowe, strona może otrzymać z powrotem jedynie po uskutecznieniu ostatecznej odprawy towaru i po przedstawieniu wzamian urzędownie zaświadczonych odpisów tych dokumentów.

Zaświadczenie odpisów może być uskutecznione również przez urząd celny.

Prośbę o zwrot oryginalnych dokumentów handlowych, oraz pokwitowanie odbioru tychże, strona winna uwidocznić na odnośnej deklaracji celnej.

11) Jeżeli strona posiada oryginalny dokument handlowy na całą partję towaru, a według deklaracji, do której dokument dołączyła, zgłasza tylko część wymienionego w dokumencie towaru, może za pomocą adnotacji na deklaracji zastrzedz sobie użycie wspomnianego dokumentu handlowego w ciągu miesiąca od daty zgłoszenia, do odprawy pozostałej części towaru, według innej deklaracji.

W tym celu urząd winien deklarację z tego rodzaju zastrzeżeniem zatrzymać w urzędzie w ciągu miesiąca, strona zaś przy zgłaszaniu pozostałej części towaru winna w następnych deklaracjach powołać numer i datę deklaracji, do której dokument handlowy był pierwotnie dołączony.

Warszawa, dnia 24 lipca 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

Przepisy o instytucjach bankowych.

315.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 31 maja 1922 r.

w przedmiocie spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej.

(Patrz wyżej poz. 295).

316.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 13 czerwca 1922 r.

w przedmiocie udzielania pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem.

(Patrz wyżej poz. 296).

317.

ZESTAWIENIE OBROTÓW KASOWYCH ZA LUTY 1922 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna		Papiery wartościowe
	Pojedyńczo	Ogółem	
	Marek	Marek	Marek
PRZYCHODY.			
Pozostałość na 1 lutego 1922 r.:			
Gotówka w kasach	4.356.144.995		
„ w Poczt. Kasie Oszczędn. .	1.484.575.286		
„ w Polsk. Kraj. Kasie Poż. .	5.820.868.550	11.661.588.831	
Papiery wartościowe w Kasach Sk. .			4.286.952.945
Wpływy w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Naczelnik Państwa . , . .			
Sejm Ustawodawczy	48.110		
Kontrola Państwowa			
Prezydjum Rady Ministrów . .	17.596.375		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	110.399.383		
„ „ Wojskowych . .	368.566.876		
„ „ Wewnętrznych . .	115.776.681		
„ Skarbu	25.396.122.308		
„ Sprawiedliwości . . .	152.250.529		
„ Przemysłu i Handlu . .	63.285.508		
„ Kolei Żelaznych . . .	1.265.012.902		
„ Roln. i Dóbr Państwowych .	935.206.558		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn.	7.771.614		
„ Poczt i Telegrafów . .	28.864		
„ Zdrowia Publicznego . .	38.050.780		
„ Sztuki i Kultury . . .	2.828		
„ Robót Publicznych . .	22.502.960		
„ Pracy i Opieki Społecznej .	11.465.449		
Główny Urząd Likwidacyjny . .	69.135		
„ „ Ziemski . . .	69.032.470		
M-stwo b. Dzieln. Pruskiej w likwidacji	275.523.885	28.848.713.215	
b) Obrotowe:			
Sumy zwrotne na wznowienie kredytów	238.782.414		
Inne sumy obrotowe	45.760.159.524	46.007.941.938	
c) Depozytowe. . . .		2.966.456.642	
d) Fundusze specjalne .		290.028.131	
e) Sumy komunalne . .		423.652.100	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			4.944.152.827
Depozytowe			444.148.013
		90.198.380.857	9.675.253.785

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna		Papiery wartościowe
	Pojedyńczo	Ogółem	
	Marek	Marek	Marek
ROZCHODY.			
Wydatki w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Naczelnik Państwa . . .	7.701.134		
Sejm Ustawodawczy	83.065.803		
Kontrola Państwowa	42.446.809		
Prezydjum Rady Ministrów . .	138.286.045		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	1.928.623 863		
„ „ Wojskowych . .	15.949.443.879		
„ „ Wewnętrznych . .	2.273.358.123		
„ Skarbu	2.498.815.078		
„ Sprawiedliwości . . .	795.893.625		
„ Przemysłu i Handlu . .	173.359.396		
„ Kolei Żelaznych . .	8.480.589.250		
„ Roln. i Dóbr Państw. . .	700.343.539		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. .	2.967.067.682		
„ Poczt i Telegrafów . .	1.191.614.201		
„ Zdrowia Publicznego . .	1.257.039.317		
„ Sztuki i Kultury . . .	13.783.041		
„ Robót Publicznych. .	797.960.229		
„ Pracy i Opieki Społ. . .	683.592.752		
Główny Urząd Likwidacyjny . .	71.307.084		
„ „ Ziemski . . .	239.395.514		
M-stwo b. Dzieln. Pruskiej w likwidacji	390.648.102	40.684.334.466	
b) Obrotowe		32.365.783.896	
c) Depozytowe . . .		2.353.646.803	
d) Fundusze specjalne.		258.326.239	
e) Sumy komunalne . .		124.666.749	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			934.104.398
Depozytowe			1.370.045.809
Pozostałość z końcem lutego 1922 r.:			
Gotówka pozostała w kasach . .	4.939.483.292		
Pozostałość w Pocztowej Kasie Oszczędności	2.121.215.637		
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	7.350 923.775	14.411.622.704	
Pozostałość w papierach wartościow.			7.371.103.578
		90.198.380.857	9 675.253.785

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem kas Ziemi Wileńskiej oraz Księstwa Cieszyńskiego. W przychodach Ministerstwa Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął. Na wzrost dochodów Min. Skarbu w lutym r. b. wpłynęły między innemi znaczne wpłaty z likwidacji b. Ministerstwa Aprowizacji. Dochody Ministerstw, prowadzących własną gospodarkę eksploatacyjna, w szczególności Ministerstwa Kolei Żelaznych, Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych tudzież Ministerstwa Poczt i Telegrafów znajdują w powyższem zestawieniu swój wyraz tylko w sumach, jakie złożone względnie przelane zostały faktycznie do Kas Skarbowych, zaś rozchody tych Ministerstw przedstawiają tylko pobrane z Kas Skarbowych sumy i nie zawierają wydatków pokrytych z dochodówwłasnej ich gospodarki.

Warszawa, dn. 26 lipca 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *R. Czauderna.*

Za Naczelnika Centralnej Księgowości (—) *L. Schechtel.*

318.

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU

(tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU (według paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1922)	w roku 1921		w styczniu 1922 r.		w lutym 1922 r.	
	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
Dz. VI. DANINY PUBLICZNE	**59.720.614.278**	**69**	**12.030 490.291**	**34**	**16.711.489.472**	**15**
§ 1. Podatki bezpośrednie	10.997.993.697	42	1.455.767.630	33	5.128.939.520	82
poz. 1. Podatki gruntowe	—	—	154.810.511	85	120.608.611	94
„ 2. „ od budynków	—	—	28.871.859	72	23.985.621	02
„ 3. Podatek przemysłowy	—	—	119.387.109	82	368.331.564	68
„ 4. „ od skrzynek depozytowych	—	—	920.545	—	230.427	17
„ 5. „ dochodowy	—	—	502.975.711	99	189.193.872	06
„ 6. „ od kapitałów i rent	—	—	20.490.394	41	61.647.521	66
„ 7. Zaległości podatków zniesionych lub przekazanych gminom	—	—	252 646.620	51	246.716.797	80
„ 8. Odsetki zwłoki, kary nadzwyczajne, należytości egzekucyjne i grzywny	—	—	69.517.243	68	59.878.241	85
„ 9. Nadzwyczajna danina państwowa	—	—	306.147.633	35	4.058.346.862	64
„ 10. Danina wyrównawcza	—	—	—	—	—	—
„ 11. Podatek od wzbogacenia się	—	—	—	—	—	—
§ 2. Podatki pośrednie (spożywcze)	10.736.346.172	49	3.821.826.759	34	6.572 837.993	78
poz. 1. Podatek od spirytusu i wódek	—	—	2.014.051.809	65	4.040.389.228	58
„ 2. „ „ wina musującego	—	—	3.802.830	95	11.048.467	50
„ 3. „ „ wina	—	—	23.627.049	24	27.268.496	98
„ 4. „ „ piwa	—	—	53.049.429	07	62.963.279	75
„ 5. „ „ cukru	—	—	942.106.012	65	1.416.106.905	58
„ 6. „ „ drożdży	—	—	5.895.935	—	11.387.892	35
„ 7. „ „ wód mineralnych	—	—	706.636	78	21.887	94
„ 8. „ „ węgla	—	—	275.780.599	24	162.888.526	98
„ 9. „ „ oleju skalnego	—	—	352.448.863	92	469 557.148	29
„ 10. „ „ zapałek	—	—	114.475.856	36	48 786.148	06
„ 10a. „ „ uprawy tytoniu	—	—	10.166.836	78	4.953.282	73
„ 10b. „ „ papierosów i tytoniu krajanego	—	—	—	—	300.372.549	94
„ 11. Zaległości podatków zniesionych	—	—	44.488	—	610.656	16
„ 12. Opłaty od patentów na wyrób trunków i drożdży oraz na sprzedaż trunków	—	—	17.574.116	19	1.902 063	62
„ 13. Grzywny i kary	—	—	8.096.295	51	14.581.459	32
§ 3. Cło	9.575.651.689	40	1.907.907.943	61	1.103.509.405	86
poz. 1. Cło przywozowe	—	—	1.859.531.308	51	1.069.646.701	80
„ 2. Wpływy uboczne	—	—	48.376.635	10	33.862.704	06
§ 4. Monopole	21.074.181.818	32	3.501.089.384	68	2.520.513.394	58
poz. 1. Sacharyny	—	—	—	—	—	
„ 2. Tytoniowy	—	—	3.141.019.620	93	2.053.496.898	91
„ 3. Soli	—	—	320.069.763	75	467.016.495	67
„ 4. Loterja	—	—	40.000.000	—	—	—
§ 5. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	6.409.559.298	30	1.043.810.328	93	1.349.744.825	17
poz. 1. Podatek spadkowy	—	—	64.869.487	02	61.477.106	08
„ 2. „ od darowizn	—	—	39.842.418	62	54.599 109	07
„ 3. Opłaty od ubezpieczeń	—	—	26.845.141	08	18.966 401	80
„ 4. „ „ weksli	—	—	44.140.951	41	71.821.955	80
„ 5. „ „ sprzedaży przedmiotów zbytku	—	—	32.435.966	38	26.241.578	16
„ 6. Podatek giełdowy	—	—	49.480.229	95	17 570.800	49
„ 7. Podatek przewozowy (od komunikacji) i opłata składowa	—	—	42.585.844	40	34.800.462	72
„ 8. Opłaty od kart do gry	—	—	2.232.330	—	1.288.452	—
„ 9. „ „ rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych (przedm. wartościowych)	—	—	81.639.109	09	121.218 840	05
„ 10. Należytości sądowe	—	—	1.673.400	73	1.956.237	79
„ 11. Należytość ekwiwalentowa	—	—	475.936	52	139.846	39
„ 12. Opłaty wyżej nie wymienione	—	—	418.159.202	84	607.957.210	88
„ 13. Sprzedaż znaczków stemplowych	—	—	225.681.531	42	312.172.670	84
„ 14. Grzywny, koszty załatwień adminstr., odsetki za zwłokę i odroczenia	—	—	13.748.779	47	19.536.153	10
§ 5-a. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	13.860 226	49	—	—	5.003	08
§ 6. Taksy skarbowe	534.993	43	86.244	45	130.697	89
§ 7. Opłaty wywozowe	—	—	300.002.000	—	35.808.630	95
Państwowy Urząd Kafiowy	889.011.097	51	—	—	—	—
Należytości egzekucyjne	23.475.285	33	—	—	—	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za luty 1922 r. w całem Państwie z wyjątkiem kas ziemi Wileńskiej oraz Księstwa Cieszyńskiego, zaś za r. 1921 tylko wpływy w b. zaborach austrjackim i rosyjskim.

b) Par. 1 p. 7 wykazuje sumy podatków uchylonych, zawieszonych wzgl. przekazanych gminom miejskim: 1) podatek mieszkaniowy, 2) podatek repartycyjny, 3) zasadniczy podatek przemysłowy w b. zaborze rosyjskim od

osobistych zajęć przemysłowych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austrjackim oraz podatek procederowy, pobierany w b. dzielnicy pruskiej, 5) podatek od kotłów parowych, 6) podatek majątkowy, 7) podatek od nieruchomości miejskich, 8) podatek domowo-czynszowy, 9) 5% podatek od domów, 10) jednorazwa danina majątkowa, 11) podatek od zysków wojennych i 12) podatek od przyrostu majątku.

c) Wpływy z nadzwyczajnej daniny państwowej wykazane za rok 1921 w zestawieniach poprzednich, zostały obecnie włączone do ogólnej sumy podatków bezpośrednich (par. 1). Wskutek tego suma par. 1 zwiększyła się o wysokość wpływów rzeczonej daniny, która w preliminarzu na rok ubiegły oznoczoną była par. 1-b.

d) Dochodów z państwowej daniny wyrównawczej oraz podatku od wzbogacenia się nie wykazano, gdyż ustawy dotyczące nie obowiązywały jeszcze w styczniu i w lutym b. r.

e) Sumy par. 3 poz. 1 i 2 stanowią dochód z cła i wpływów ubocznych w sumach netto.

f) Wpływów z monopolu od sacharyny (par. 4 poz. 1) nie wykazuje się na styczeń i luty r. b. bowiem przelano ten dochód na pokrycie kosztów nabycia sacharyny na rachunek sum obrotowych.

g) Dochody z przedsiębiorstw monopolowych znalazły w tem zastawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Gen. Dyrekcji Monopolu Tutoniowego oraz Gen. Dyrekcji Loterji Państwowej. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk za 1 kwartał 1922 r. w sumie Mk. 3.665.332.643 f. 31 z tego zysku oraz z dochodu osiągniętego w II półroczu 1921 r. przelano do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu r. b. 2.700.000.000·— Mk. a w lutym Mk. 1.428.871.014·—. Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu r. b. sumę Mk. 40.000.000·— tytułem części zysku osiągniętego w r. 1921.

h) Cyfry par. 7 stanowią dochód z tytułu pobieranych opłat od wywożonych zagranicę przetworów naftowych i ropy. W roku 1921 opłaty wywozowe wykazywano w łącznej kwocie dochodów Państwowego Urzędu Naftowego.

i) Wobec zmian w układzie nomenklatury budżetu Min. Skarbu na rok 1922 wpływów z poszczególnych podatków za rok 1921 nie uwidacznia się pozycjami, lecz wykazuje się je tylko w ogólnych sumach paragrafów

Warszawa, dnia 26 lipca 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *R. Czauderna.* Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *L. Schechte*

Prawo ubezpieczeniowe.

319.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 maja 1922 roku

w przedmiocie wyboru Rady nadzorczej polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych tudzież tymczasowego ustalenia zakresu działania polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na terenach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Na mocy art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 395) zarządzam w rozwinięciu i częściowej zmianie rozporządzeń z dnia 3 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 548) i z dnia 23 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. 1922 r. Nr. 5, poz. 34) co następuje:

§ 1. Przewidziane w art. 25 ustawy z dnia 23-go czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 395) wybory radców ubezpieczeniowych na terenach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego należy odbyć w tych powiatach, gdzie samorząd powiatowy już istnieje w ciągu ośmiu tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W ciągu następnych czterech tygodni radcowie ubezpieczeniowi upełnomocnieni przez sejmiki, względnie rady powiatowe odbędą zjazd w miejscu siedziby województwa, gdzie drogą tajnego głosowania wybiorą w myśl art. 27 ustawy z dnia 23-go czerwca 1921 r. członków Rady Nadzorczej i ich zastępców. Za ubezpieczonych w myśl ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku, a tem samem uprawnionych do wyboru radców ubezpieczeniowych, uważa się właścicieli tych nieruchomości, na które rozciąga się przymus ubezpieczeniowy.

§ 2. Wyznaczenie i kontrolę wyborów w myśl powołanej ustawy i niniejszego rozporządzenia zleca się izbom skarbowym. Delegata Ministerstwa Skarbu w obrębie każdego województwa zamianuje prezes właściwej izby skarbowej, który prześle urzędowy protokół z wyniku wyborów w ciągu 24 godzin po ich odbyciu Ministerstwu Skarbu (Urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń).

§ 3. Wybrani na zasadzie niniejszego rozporządzenia radcowie, wraz z radcami już wybranymi na zasadzie rozporządzenia z dnia 3 września 1921 r. ukonstytuują się jako Rada Nadzorcza polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych, przewidziana art. 18 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. Dzień i miejsce ukonstytuowania Rady Nadzorczej wyznaczy Minister Skarbu po otrzymaniu sprawozdań poszczególnych izb skarbowych o dokonaniu wyborów i zawiadomi o tem listami imiennemi poszczególnych członków.

§ 4. Oddziały polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych przewidziane w § 1 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1921 r. wykonują czynności przygotowawcze związane z wykonaniem przymusu ubezpieczeniowego w myśl art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. Za czynności przygotowawcze uważa się organizację personalną i biurową, oszacowanie budynków w myśl art 3 cytowanej ustawy i zestawienie odnośnych rejestrów poborowych. Tam jednakże gdzie przez polską dyrekcję ubezpieczeń wzajemnych zostały ubezpieczenia ostatecznie zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają w mocy nabyte wskutek tego prawa ubezpieczonych.

§ 5. Dostarczenie gminom przez polską dyrekcję ubezpieczeń wzajemnych rejestrów poborowych, przewidzianych w § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1921 roku nastąpić może dopiero na zasadzie decyzji Rady Nadzorczej, ukonstytuowanej w myśl

§ 3 niniejszego rozporządzenia i z zachowaniem warunków przewidzianych w ust. 2 art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku.

§ 6. Słowa „w myśl niniejszego rozporządzenia“ w § 3 rozporządzenia z dnia 3 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 548) tudzież wszystkie sprzeczne z niniejszem rozporządeniem postanowienia zostają uchylone.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 47 z dn. 29 czerwca 1922 r., poz. 423).

Przepisy o rejestrze handlowym.

320.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 19 maja 1922 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 11 marca 1921 roku o opłatach w postępowaniu rejestrowem.

Na podstawie art. 7 przepisów przechodnich do dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 164) zarządza się co następuje:

Art. 1. Paragrafy 1 i 4 rozporządzenia z dnia 11 marca 1921 roku o opłatach w postępowaniu rejestrowem (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 139) otrzymują brzmienie następujące:

„§ 1. Firmy jednoosobowe uiszczają za wciągnięcie do rejestru handlowego następujące opłaty:

a) za wciągnięcie firmy (pierwszy spis):
I kategorja handlowa Mk. p. 1.200,
II kategorja handlowa Mk. p. 400,
III kateogrja handlowa Mk. p. 200,
IV kategorja handlowa Mk. p. 100,
I kategorja przemysłowa Mk. p. 1.500,
II kategorja przemysłowa Mk. p. 1.200,
III kategorja przemysłowa Mk. p. 900,
IV kategorja przemysłowa Mk. p. 600,
V kategorja przemysłowa Mk. p. 360,
VI kategorja przemysłowa Mk. p. 240,
VII kategorja przemysłowa Mk. p. 100;

b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych w ustępach c) i d) § niniejszego oraz w § 5 i 6 — połowę opłaty określonej w ust. a);

c) za wpis o zmianie siedziby i wpis oddziału do rejestru zakładu głównego — $^2/_{10}$ tej opłaty;

d) za wykreślenie firmy — $^3/_{10}$ tej opłaty“.

„§ 4. Kpółdzielnie uiszczają za wciągnięcie do rejestru:

a) za pierwszy wpis mk. p. 400,

b) za wpis o zmianie statutu i za wykreślenie firmy mk. p. 200,

c) za każdy inny wpis mk. p. 100.

Za wciągnięcie wzmianki o oddziale do rejestru zakładu głównego oraz za wpis zgłoszony w myśl art. 76 ust. 2 ustawy o spółdzielniach opłat się nie pobiera“.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 lipca 1922 roku.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Sobolewski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Stefan Ossowski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 47 z dn. 29 czerwca 1922 r., poz. 421).

Przepisy o służbie państwowej.

321.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 maja 1922 roku

o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Oprócz uposażenia, ustalonego w art. 2 ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429) i oprócz zwrotu wydatków, podlegających likwidacji urzędnikom, kierującym faktycznie składowemi jednostkami administracyjnemi, przewidzianemi w etacie organizacyjnym danej dykasterji, następujący urzędnicy pobierają dodatek funkcyjny za kierownictwo w wysokości:

		miesięcznie marek polskich:
A.	1) Prezydent Ministrów	10.000
	2) Minister	5.000
	3) Podsekretarz Stanu	3.000
	4) Wojewoda	3.000
	5) Starosta, Komisarz Rządu według decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu	od 1.000 do 1.200

B. Niewymienieni wyżej pod A urzędnicy, zajmujący stanowiska kierownicze, a zaliczeni:

1) do II lub III stopnia służbowego	3.000 mk.
2) do IV stopnia służbowego	2.000 mk.
3) do V stopnia służbowego	1.000 mk.
4) do VI i VII stopnia służbowego	600 mk.

Spis stanowisk kierowniczych układa i uzupełnia Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przyznaje i wymierza dodatek za kierownictwo właściwy Minister lub Szef Urzędu Głównego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 2. Urzędnik, pobierający uposażenie wyższe lub niższe od uposażenia przywiązanego do normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska otrzymuje dodatek za kierownictwo nie podług pobieranego uposażenia, ale podług normalnego stopnia służbowego danego kierowniczego stanowiska.

§ 3. Urzędnik uprawniony do pobierania dodatku za kierownictwo, który dla jakiegokolwiek powodu (np. wskutek choroby, delegacji urzędowej, wyjątkowego urlopu) kierownictwa dłużej, niż przez 4 miesiące faktycznie nie sprawuje, traci po upływie tego czasu od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca prawo do pobierania dodatku za kierownictwo, aż do ponownego objęcia czynności kierowniczych.

§ 4. Urzędnik, pełniący zastępczo lub przejściowo czynności, do których przywiązany jest dodatek za kierownictwo, o ile zastępstwo to trwało dłużej, niż sześć tygodni bez przerwy, otrzymuje przywiązany do tych czynności dodatek za kierownictwo za cały czas zastępstwa.

Dodatek za kierownictwo zastępcze wypłaca się miesięcznie zdołu, przyczem okres zastępczy, dłuższy niż dwa tygodnie, liczy się za cały miesiąc, a krótszy za pół miesiąca.

Jeżeli zastępstwo pełni urzędnik, pobierający już dodatek za kierownictwo z innego tytułu, to za zastępstwo pobiera tylko ewentualną różnicę obu dodatków.

§ 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych, warunków ekonomicznych zmieniać się będzie wysokość dodatku funkcyjnego za kierownictwo, ustalona w § 1 niniejszego rozporządzenia w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy I do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

§ 6. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów rozporządzenia niniejszego, powołany jest Prezydent Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1922 roku.

Rozporządzenia Rady Ministrów z 4 październikа 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 638) z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 385) oraz z 6 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 648) tracą moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:

(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 51 z dn. 11 lipca 1922 r., poz. 456).

O G Ł O S Z E N I A.

Bilans Brutto Banku Zjednoczonych Ziem Polskich na dzień 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

		Marki i fenigi.
Gotowizna w kasie		343.901.831 52
Pozostałość w P. K. K. P.		204.022.620 87
Pozostałość w P. K. O.		8.949.161 02
Pieniądze zagraniczne		42.257.434·80
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe .	24.089.236·55	
b) papiery hipoteczne i komunalne . . .	900.837 82	
c) akcje	110.741.480·34	135.731.554·71
Weksle zdyskontowane . .		363.754.732·10
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpieczone papier. publiczn. . . .	263.324.723 56	
b) zabezpieczone weksl. .	382 907.547·80	
c) zabezpieczone innemi wartościami . . .	64.211.731·20	710.444.002·56
Pożyczki terminowe:		
a) zabezpieczone papier. publiczn. . . .	560.213·21	
b) zabezpieczone innemi wartościami . . .	—	560.213 21
Rachunki korespondentów (Loro): . .		99.550.753 83
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		91.735.081·19
Nieruchomości		38.952.490·22
Ruchomości		7.035.814·60
Koszty handlowe		103.852.071 82
Inkaso weksli		41.817.487·60
Rachunki z oddziałami		89.622.246·24
Różne rachunki		73.201.787·28
		2.355.389.283·57

STAN BIERNY.

		Marki i fenigi.
Kapitał zakładowy		160.000.000·—
Kapitał zapasowy ustawowy		10.500.000.—
Kapitał zasobowy specjalny		277.872·59
Fundusz stypendjalny		300.000·—
Wkłady:		
a) terminowe . . .	148.941.870 95	
b) rachunki czekowe .	1.396.145.478 28	1.545.087.349.23
Redyskonto weksli		75.072.418·95
Rachunki korespondentów (Loro): . .		250.979.167·57
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		23.038.161·83
Procenty i prowizje		129.506.432·39
Różni za inkaso		47 397.998·26
Rachunki z oddziałami		64.045.137·60
Różne rachunki		49.184.745·15
		2.355.389.283·57

SPRAWOZDANIE TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO W DRUGNI ZA 1919 ROK.

STAN BIERNY (Stowarzysz. winno):	Pozostałość z roku poprzedniego	Obroty w roku sprawozdawczym: Przychód	Obroty w roku sprawozdawczym: Rozchód	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego	STAN CZYNNY (Stowarzyszenie ma):	Pozostałość z roku poprzedniego	Obroty w roku sprawozdawczym: Przychód	Obroty w roku sprawozdawczym: Rozchód	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego
	Ruble i kopiejki					Ruble i kopiejki			
Udziały i fundusze zakładowe	—	—	—	—	Lokaty w instytucjach pieniężnych i papiery procentowe	30432.66	25932.66	25610.45	30110.45
Fundusze własne: zasobowy i specjalne	1262.59	433.60	105.—	1591.19	Pożyczki	7543.—	3443.—	9350.—	13450.—
Wkłady oszczędnościowe	35343.58	13934.91	8932.59	40345.90	Ruchomości i nieruchomości	7.88	—	—	7.88
Długi zaciągnięte przez Stowarzysz.	—	—	—	—	Inne	—	—	—	—
Inne (sumy przech.)	990.31	1069.78	484.35	1575 74	Wydatki i straty	—	1245.62	1245.62	—
Zyski	555.97	1784.32	1801.59	538.70	Razem	37983.54	30621.28	36206.07	43568.33
					Gotówka w kasie w dniu 31 grudnia i obroty ogólne	168.91	47843.89	47529.60	483.20
Razem	38152.45	17222.61	11323.53	44051.53	Bilans	38152.45			44051.53

SPRAWOZDANIE TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO W DRUGNI ZA 1920 ROK.

STAN BIERNY	Pozostałość z roku poprzedniego	Obroty w roku sprawozdawczym: Przychód	Obroty w roku sprawozdawczym: Rozchód	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego	STAN CZYNNY.	Pozostałość z roku poprzedniego	Obroty w roku sprawozdawczym: Przychód	Obroty w roku sprawozdawczym: Rozchód	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego
	Marki i fenigi					Marki i fenigi			
Kapitały zakładowy, zapasowy i specjal.	3436.97	698.11	324.—	3811.08	Lokaty w instytucjach pienięźn. i papiery procentowe	65038.57	65038.57	—	—
Wkłady oszczędnośc.	87147.14	18307.71	14883.18	90571.67	Pożyczki	29052.—	12441.60	84175.20	100785.60
Długi zaciągnięte przez Towarzystwo	—	—	—	—	Ruchomości	17.02	—	—	17.02
Inne (sumy przech.)	3403.60	2996.52	1061.64	5338.48	Inne	—	—	—	—
Zyski	1163.59	5289.08	4968.30	1484.37	Wydatki i straty	—	3804.71	3804.71	—
					Razem	94107.59	81284.88	87979.91	100802.62
					Gotówka w kasie w d. 31/XII i obroty ogólne	1043.71	108576.30	109217.03	402.98
Razem	95151.30	27291.42	21237.12	101205.60	Bilans	95151.30			101205.60

KRÓTKIE SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI II KIELECKIEGO TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU ZA 1920 ROK.

	Pozostałość na 1/I 1920 r. Stan czynny	Pozostałość na 1/I 1920 r. Stan bierny	Obroty za 1920 r. Winien	Obroty za 1920 r. Ma		Pozostałość na 1/I 1921 r. Stan czynny	Pozostałość na 1/I 1921 r. Stan bierny
	Marki i fenigi					Marki i fenigi	
1. Kasa	58119 09		36731508.03	36535009.46	1. Kasa	254617.66	
2. R-k żyrowy w Polskiej Kraj. Kasie Poż.			1987299.42	1882040.50	2. R-k żyrowy w Polskiej Kraj. Kasie Poż.	105258.92	
3. R-k bieżący w Pocztowej Kasie Oszczędn.			66720.13	65784.60	3. R-k bieżący w Pocztowcj Kasie Oszczędn.	935.23	
4. R-k bieżący w Kieleckiej Kasie Gubern.	934.91				4. R-k bieżący w Kieleckiej Kasie Gubern.	934.91	
5. Papiery procentowe			4160.—		5. Papiery procentowe	4160.—	
6. Weksle skupione	153366 24		7263638 —	5399739 62	6. Weksle skupione	2027264.62	
7. Weksle protestowane			16000.—	16000.—	7. Weksle protestowane		
8. Monety zagraniczne			93715 47	93715.47	8. Monety zagraniczne		
9. Remisy	237.28		1536066.98	1338457.—	9. Remisy	197847.26	
10. Specjalne r-ki zabezpieczenia	722.50			722.50	10. Specjalne r-ki zabezpieczenia		
11. Korespondenci „Nostro"	5669.35		5963407.78	6424428.80	11. Korespondenci „Nostro"		455351.19
12. Korespondenci „Vostro"	8996.10		1593152.11	1495557.50	12. Korespondenci „Vostro"	106590 71	
13. Różni dłużnicy	10430.54		190938.78	195004 33	13. Różni dłużnicy	6364.99	
14. Różni wierzyciele		10328.21	8110040.30	8250638.91	14. Różni wierzyciele		150926.82
15. Sumy przechodnie	78145 51		10400549 56	10224477.46	15. Sumy przechodnie	254217.61	
16. Wydatki bieżące	4008 64		335233.97	339242.93	16. Wydatki bieżące		
17. Ruchomości	8864.64		8233 20	170.97	17. Ruchomości	16925 87	
18. Wydatki do zwrotu	1581.12		3884.83	5465.95	18. Wydatki do zwrotu		
19. Koszty organizacji	2082.74		2850.—	4932.74	19. Koszty organizacji		
20. Kapitał zakładowy		97345.20	4929.60	348105.90	20. Kapitał zakładowy		441121.50
21. Bieżący członków		1114.99	841685.13	1003506.37	21. Bieżący członków		162935.23
22. Bieżący osób obcych		17683.61	1864162.86	2041011.98	22. Bieżący osób obcych		194532.79
23. Wkłady terminowe osób obcych		15979.63	8052.—	15664.—	23. Wkłady terminowe osób obcych		23591.53
24. Wkłady terminowe członków		29348.—	19080.—	20590.—	24. Wkłady terminowe członków		29758.—
25. Wkłady bezterminowe osób obcych		432 —	13400.—	367040.—	25. Wkłady bezterminowe osób obcych		354072.—
26. Wkłady bezterminowe członków				73800.—	26. Wkłady bezterminowe członków		73800.—
27. Weksle redyskontowane		159479.06	3849735 —	4678235.—	27. Weksle redyskontowane		987979.06
28. Procenty niepodniesione		2294.10	488.31	3871.03	28. Procenty niepodniesione		5676.76
29. 10% wnioski do zwrotu		2640.06	1080.—		29. 10% wnioski do zwrotu		1560.06
30. Podatek skarbowy		821 25		643.09	30. Podatek skarbowy		1464.34
31. Kaucja			28700.—	28700.—	31. Kaucja		
32. Procenty			84392.93	84392.93	32. Procenty		
33. Prowizja			412523.38	412523.38	33. Prowizje		
34. Wpisowe			40258.—	40258.—	34. Wpisowe		
35. Subkrypcja Pożyczek Państwowych			811531 15	842171.29	35. Subskrypcja Pożyczek Państwowych		30640.14
36. Kapitał rezerwowy		864.—		1296.—	36. Kapitał rezerwowy		2160.—
37. Zyski		4229.39		55319.97	37. Zyski		59549.36
	343159.46	343159.46	82288317.98	82288317.98		2975118 78	2975118.78

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT ZA 1920 ROK.

WINIEN.	Marki i fenigi		MA.	Marki i fenigi	
1. Wydatki administracyjne i utrzymanie biura		337481.93	1. Procenty z operacji za rok 1920		84392.93
2. Wydatki operacyjne, procent od lokat		112974.61			
3. Amortyzacja ruchomości		170.97	2. Prowizja za rok 1920		412523.38
4. Weksle protestowane	16000.—				
5. Długi drobne i wątpliwe	908 51		3. Zysk na monetach zagranicznych	1031.73	
6. Wydatki zwrotne	960.30	17868.81			
7. Straty na rublach	2565 29		4. Różne zyski	3601.54	4633.27
8. Manko w rublach	5603.87	8169.16			
9. Koszty organizacji		4932.74	5. Wpisowe		39598.—
10. Czysty zysk		59549 36			
		541147.58			541147.58

Krótkie sprawozdanie z działalności II Kieleckiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu za 1914—1919 r.

	Pozostałość na 1/1 1914 r. — Stan czynny	Pozostałość na 1/1 1914 r. — Stan bierny	Obrót za 1914-15-16-17-18-19 r. — Winien	Obrót za 1914-15-16-17-18-19 r. — Ma		Pozostałość na 1/1 1920 r. — Stan czynny	Pozostałość na 1/1 1920 r. — Stan bierny
	Ruble i kopiejki		Ruble i kopiejki			Ruble i kopiejki	
1. Kasa	16174.85		1762759.02	1749558.95	1. Kasa	29374.92	
2. Rachunek bieżący w Kasie Gubernialnej	1405.77		89584.06	90557.66	2. Rachunek bieżący w Kasie Gubernialnej	432.83	
3. Rachunek bieżący w bankach prywatnych	314.90		77291.16	77606.06	3. Rachunak bieżący w bankach prywatnych		
4. Skup weksli	184666.50		436751.29	545785.27	4. Skup weksli	75632.52	
5. Weksle protestowane			78213.64	78213.64	5. Weksle protestowane		
6. Remisy i frachty	400.—		84283.79	84573.94	6. Remisy i frakty	109.85	
7. Monety zagraniczne	18.12		3508.76	3526.88	7. Monety zagraniczne		
8. Specjalne r-ki członków zabezpieczonych	273.27	76.—	29341.11	29194.66	8. Specjalne r-ki członków zabezpieczonych	343.72	
9. Korespondenci „Nostro"	9326.53	22463.66	921488.18	900897.18	9. Korespondenci „Nostro"	7453.87	
10. Korespondenci „Vostro"	14340.53	15006.06	805636.55	805587.74	10. Korespondenci „Vostro"		616.72
11. Sumy przechodnie	4348.88	3746.23	563779.65	526989.01	11. Sumy przechodnie	37393.29	
12. Ruchomości	727.57		3835.43	459.—	12. Ruchomości	4104.—	
13. Koszty organizacji	773.36		298.—	107.13	13. Koszty organizacji	964.23	
14. Koszty handlowe	265.—		1856.—	265.—	14. Koszty handlowe	1856.—	
15. Wydatki do zwrotu	32.06		3018.61	2318.67	15. Wydatki do zwrotu	732.—	
16. Różni dłużnicy	24169.42	22.60	5652.50	29685.79	16. Różni dłużnicy	113.63	
17. Kapitał zakładowy		37275.—	1900.—	9970.—	17. Kapitał zakładowy		45345.—
18. Rachunek bieżący		17154.49	98476.67	90633.68	18. Rachunek bieżący		9311.50
19. Lokacje		32562.—	56306.—	48116.93	19. Lokacje		24372.93
20. Redyskonto		100905.88	385328.36	358255.38	20. Redyskonto		73832.90
21. 10% udziału członków do zwrotu		117.25	125.—	1230.—	21. 10% udziału członków do zwrotu		1222.25
22. Podatek skarbowy		100.23	152.79	432.77	22. Podatek skarbowy		380.21
23. Rachunek zysków i strat		1762.60		195.45	23. Rachunek Zysków i Strat		1958.05
24. Różni wierzyciele	1.40	20100.14	83890.92	63801.40	24. Różni wierzyciele		9.22
25. Kaucja		3000.—	3000.—		25. Kaucja		
26. Procenty niepodniesione		730.76	2264.63	2595.95	26. Procenty niepodniesione		1062.08
27. Kapitał rezerwowy				400.—	27. Kapitał rezerwowy		400.—
28. Procenty 1914 r.		2215.26	2215.26		28. Procenty 1914 r.		
	257238.16	257238.16	5431528.08	5431528.08		158510.86	158510.86

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT ZA 1914—1919 R,

WINIEN.

	Ruble i kopiejki	
1. Utrzymanie biura i pensje urzędników		42908.81
2. Wydatki pochodzące z operacji		32381.74
3. Straty:		
Weksle protestowane	3115.—	
Straty na kursie	1868.39	
Wydatki na rok 1915	2.—	4985.39
4. Amortyzacja ruchomości		563.13
5. Czysty zysk		1958.05
		82797.12

MA.

	Ruble i kopiejki	
1. Procent z operacji		67781.48
2. Prowizja		6095.34
3. Wpisane		377.—
4. Różne zyski — przelanie 10% udziału za odpis na straty	620.—	
Różnica wartości ruch. p g oszacowania	3506.13	
Asekuracja papierów wartościowych	10.75	
Zysk na papierach własnych	287.62	
Zysk na monetach zagranicznych	100.31	
Pozostałość zysku z roku 1913	812.60	
Zwrot należności odp. na straty	158.32	
Za książeczki czekowe i marki	3047.57	8543.30
		82797.12

Bilans Banku Ziemiańskiego w Warszawie na dzień 1 lutego 1922 roku.

STAN CZYNNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 51328570.91
Pozostałość w Polskiej krajowej kasie Pożyczkowej	„ 79287071.90
Pozostałość w Pocztowej kasie oszczędn.	„ 4814535.50
Pieniądze zagraniczne	„ 326066.37
Papiery % własne	„ 132786997.82
Poż. Hypoteczne	„ 22458460.—
Weksle zdyskontowane	„ 278588700.—
Rachunki otwartego kredytu	„ 129592434.56
Pożyczki terminowe	„ 1385249.46
Rachunki korespondentów (Loro)	„ 478500909.51
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„ 50689200.26
Koszty handlowe	„ 64781213.67
Inkaso weksli	„ 10675702.—
Rachunki z oddziałami	„ 41140239.69
Różne rachunki	„ 31255207.19
	Mk. 1377610558.74

STAN BIERNY.	
Kapitał zakładowy	Mk. 25000000.—
„ zapasowy rezerwowy	„ 1216181.98
Obligacje Banku	„ 15522704.—
Wkłady	„ 552362129.76
Redyskonto weksli	„ 2000000.—
Rachunki korespondentów (Loro)	„ 373368791.52
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„ 175184652.73
Procenty i prowizje	„ 60701350.72
Różni za inkaso	„ 10946002.—
Rachunki z oddziałami	„ 49539930.69
Różne rachunki	„ 11768815.34
	Mk. 1377610558.74

Bilans Towarzystwa Zakładów Metalowych B. Hantke w Warszawie

na dzień 30 czerwca 1920 r.

AKTYWA.	Marki i fenigi			
Nieruchomości i ruchomości			20969085	38
Zapasy			61259807	87
Kapitały:				
Kasa	1042111	39		
Przekazy	2900000	—		
Weksle	2	—		
Zaliczenia kolejowe	1	—		
Kaucje	12669	58		
Akcje Tow. Ros. Przemysłu Żelaznego . Mk. 9900000.—	10275834	66		
Akcj Tow. Sprzed. Wyrobów Ros. Zakł. Metalurgicznych	1	—		
Akcje Warsz. Tow. dla Sprzedaży Żelaza i Stali	5000	—		
Papiery wartościowe	29329	26		
Rachunki bieżące w bankach	5402299	82	19667248	71
Depozyty			4629731	16
Dłużnicy			60737919	08
Sumy przechodnie			707049	86
			167970842	06

PASYWA.	Marki i fenigi			
Kapitał zakładowy			10800000	—
Kapitał umorzenia			14582019	86
Kapitał zapasowy			763164	29
Depozyty			4629731	16
Wierzyciele			119873916	11
Dywidenda:				
Niepodniesiona dywid. z 1911/12 r.	216	—		
„ „ 1912/13 „	216	—		
Niewypłacona „ 1913/14 „	1080000	—	1080432	—
Sumy przechodnie			5840812	06
Zyski:				
Zysk za 1919/20 rok operacyjny	13385228	31		
Pozostałość strat na 1 VII 1919 r.	2984461	73	10400766	58
			167970842	06

na dzień 30 czerwca 1921 r.

AKTYWA.	Marki i fenigi			
Nieruchomości i ruchomości			130498840	44
Zapasy			314693709	55
Kapitały:				
Kasa	2265265	11		
Kaucje	151245	03		
Weksle	2	—		
Akcje Polskiej Spółki dla Handlu Zewnętrznego	1			
Akcje Tow. Ros. Przemysłu Żelaznego . Mk. 9900000.—	10275834	66		
Akcje Tow. Sprzed. Wyr. Ros. Zakł. Metalurgicznych	1			
Akcje Warsz. Tow. dla sprzedaży żelaza i stali	1	—		
Papiery wartościowe	4002	—		
5% Pożyczka Państwowa Długoterminowa	10034800	—		
Rachunki bieżące w bankach	16675241	33	39406393	13
Depozyty			17845931	16
Dłużnicy			126219911	09
Sumy przechodnie			8807733	54
			637472518	91

PASYWA.	Marki i fenigi			
Kapitał zakładowy			50000000	—
Kapitał umorzenia			16654060	11
Kapitał zapasowy			2305229	29
Rezerwa specjalna			233535995	84
Depozyty			17845931	16
Wierzyciele			279624780	89
Dywidenda:				
Niepodniesiona dywid. z 1911/12 r.	216	—		
„ „ 1912/13 „	216	—		
Niewypłacona „ 1913/14 „	1080000	—	1080432	—
Sumy przechodnie			673115	54
Zyski:				
Pozostałość zysków na 1/VII-20 r.	1334769	91		
Zysk za 1920/21 rok operacyjny	34418204	17	35752974	08
			637472518	91

Towarzystwo Akcyjne Cukrowni i Rafinerji „MILEJÓW".

Bilans za rok 1920—21.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Grunt, budowle i maszyny	Mk.	9213794.11	Kapitał akcyjny	Mk.	9000000.—
Materjały, ruchomości i inwent.	„	3959213.76	Kapitał amortyzacyjny	„	1743993.18
Produkty	„	2513917.32	Kapitał zasobowy	„	204818.32
Cukier	„	4388400.—	Wierzyciele	„	26019414.62
Kasa fabryczna	„	1992857.96	Pozostałość z zysków 1919 20	„	64668.58
Dłużnicy	„	18600920.72	Zysk 1920 21	„	3716162.90
Sumy przechodnie	„	79953.73			
	Mk.	40749057.60		Mk.	40749057.60

Rachunek Strat i Zysków.

Straty wojenne, spowodowane najściem bolszewików	Mk.	4130.16	Pozostałość z zysków r. 1919/20	Mk.	64668.58
Różnica kursu walut	„	394.14	Zysk na sprzedaży skrzynek, cementu i szmelcu	„	214853.74
Spisuje sie, jako objekty Polskich Kolei Państwowych:			Amortyzacja bocznicy, wagi i stacji w Jaszczowie	„	50825.32
Bocznica, waga i rampa w Jaszczowie	„	190278.70	Dochód ze sprzedaży produktów, po potrąceniu strat na białym cukrze	„	3761856.84
Stacja dla drobnego ładunku	„	116570.—			
Zysk 1920 21 roku	„	3780831.48			
	Mk.	4092204.48		Mk.	4092204.48

Bilans Towarzystwa Przemysłowego „LECH", sp. ogr. odp. w Ł. sporządzony po dzień 31 grudnia 1921 r.

Kasa	Mk.	38619.27	Wierzyciele	Mk.	2849030.22
Banki	„	79098.90	Udziały	„	425000.—
Pożyczka Odrodzenia Polski	„	25000.—			
Ruchomości	„	10450.50			
Towary	„	1382199.65			
Dłużnicy	„	1738660.90			
Należności wątpliwe	„	1.—			
	Mk.	3274030.22		Mk.	3274030.22

Rachunek strat i zysków.

Wynagrodzenie Zarządu	Mk.	300000.—	Brutto zysk na sprzedaży	Mk.	2991740.39
Amortyzacja	„	1161.07			
Koszta Handlowe	„	1705072.10			
Czysty zysk	„	985507.22			
	Mk.	2991740.39		Mk.	2991740.39

Stosownie do ogólnego zebrania z dnia 31 marca r. b. postanowiono czysty zysk rozpisać proporcjonalnie do udziału wspólników.

Bilans Spółki Wydawniczej z ogr. odp. „LODZER FREIE PRESSE" Łódź, na dzień 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Stan kasy	Mk.	456733.49	Kapitał udziałowy	Mk.	1090000.—
Stan papieru	„	156864.—	Wierzyciele	„	2833718.70
Dłużnicy:			Czysty zysk	„	426749.80
a) rachunki bieżące	„	1321450.86			
b) abonentowe	„	441640.—			
c) ogłoszeniowe	„	561079.15			
Bank — rachunki bieżące	„	362000.—			
Wydaw. „Der Volksfreund"	„	7270.—			
Inwentarz	„	1043431.—			
	Mk.	4350468.50		Mk.	4350468.50

Bilans Towarzystwa Pożyczkowo - Oszczędnościowego w Zgierzu za 1919 rok.

AKTYWA.			PASYWA.		
Kasa, papiery % i gotówka w bankach	Rb.	102932.81	Udziały	Rb.	74083.19
Pożyczki	„	150646.70	Wkłady na procent	„	203007.91
Udział w Tow. Wz. Kredytu	„	5000.—	Pożyczki	„	6399.39
Nieruchomość	„	24313.15	Fundusz zapasowy	„	3750.14
Ruchomości	„	2093.33	Inne fundusze	„	3531.93
Strata	„	5793.18	Sumy przechodnie	„	7.11
	Rb.	290779.17		Rb.	290779.17

Radomskie Stowarzyszenie Budowlane.

B I L A N S:

Stan czynny:	31.III.1920	31.XII.1920	Stan bierny:	31.III.1920	31.XII.1920
	Korony	Marki		Korony	Marki
Kasa	4843.19	191685.40	Kapitał udziałowy	42050.—	83489.10
Towary	194933.15	742925.10	„ zapasowy	1050.—	21651.50
Ruchomości	14108.—	10122.84	Wierzyciele	368609.66	811878.13
Sumy przejściowe	13156.21		Sumy przejściowe		32000.—
Dłużnicy	248295.54	153235.80	Zysk	63626.43	173950.41
Pożyczka państwowa		25000.—			
	475336.09	1122969.14		475336.09	1122969.14

Rachunek Strat i Zysków:

Winien	31.III.1920	31.XII.1920	Ma	31.III.1920	31.XII.1920
	Korony	Marki		Korony	Korony
Koszta ogólne	48839.27	188283.46	Zysk od sprzedaży towarów	235346.21	414891.55
Procenty i prowizje	30519.06	42377.17	Zyski różne	3082.95	
Odpisano na straty	95444.40	9155.75			
Umorzenie ruchomości		1124.76			
Zysk	63626.43	173950.41			
	238429.16	414891.55		238429.16	414891.55

Podział Zysków:

31.III.1920	Marki	31.XII.1920	Marki
Na kapitał zasobowy	20316.50	Na kapitał zasobowy	44808.41
na dywidendę 8% od kapitału udziałowego za cały czas członkowstwa	3910.—	na dywidendę 8% od kap. udz. za 9 miesięcy	5017.—
na amortyzację ruchomości	987.—	na „cegiełkę" Wawelską	30000.—
na wynagrodzenie Zarządu i Kom. Rew.	14325.—	na wynagrodzenie Zarządu i Kom. Rew.	41625.—
na gratyfikację personelowi	5000.—	na gratyfikację personelowi	52500.—
	44538.50		173950.41

Bilans Chrześcijańskiego Związku Handlowego w Ostrogu, ziemi Wołyńskiej

na 1 stycznia 1922 roku.

AKTYWA.		PASYWA.	
Pieniężna gotówka kasowa	184.47	Udziały	36370.—
Własnych towarów po cenie kupnej	371142.51	Wpisy	1780.—
Towarów komisowych	83030.—	Kapitał zapasowy	2703.25
Udział w Spółce handlowo-przemysłowo-rolniczej w Ostrogu	5000.—	„ obrotowy	20914.73
Dług udziału Związku Rolników Wołyńskich w Ostrogu	75934.—	Długi pożyczkowe i inne	377223.64
Inwentarz	14833.55	Czysty zysk	111132.11
	550124.33		550124.33

Rachunek Strat i Zysków:

DEBET.		KREDYT.	
Spisano na kapitały; a) zapasowy	2703.25	Saldo na 1 stycznia 1921 r.	27018.58
b) obrotowy	20914.73	Ogólny zysk od sprzedaży własnych towarów	1083317.20
Na organizację Komitetu Uchodźców	1000.—	Ogólny zysk ze sprzedaży komisowych tow.	43855.70
Na opłatę za wynajęcie lokalu	2400.—	Niewydanej reszty awansu, otrzymanego na zakup towarów	448.80
Na ogłoszenie w Dz. Urz. Min. Skarbu bilansu Związku za 1919/1920 r.	6302.—	Nadwyżka cen na towary	2512.66
Zbrakowane towary	7148.30	Wpłynęło towarów, które uważano za zrabowane	420.—
Przerachowanie towarów	139073.58	Nadwyżka kasy pieniężnej	46933.—
% pożyczkowe	1648.15		
Zwrot pieniędzy za powtórnie sprzedane towary	740.—		
Spisano na rachunek ogólnych rozchodów	911448.22		
Czysty zysk	111132.11		
	1204505.94		1204505.94

Bilans Stow. Poż.-Oszczędn. w Choczu za 1919 r. Pasywa: Udziały mk. 10442.12; fund. wł. 2188.93; wkłady 91988.76; Inne 1420.24. Aktywa: Gotówka 7565.10; pożyczki 100892.28. Bilans: 108457.38. R-k zysków i strat: dochody 9102.08, wydatki 6684.75; zysk 2417.33 podzielono na fund. zasob. 241.73, dywidendę 563.95, gratyfikację 1200.—, do zysków roku następnego 411.65.

Bilans Stow. Poż.-Oszczędn. w Choczu za 1920 r. Pasywa: Udziały mk. 9783.05; fund. własne 2430.66; wkłady 267864.95; Inne 5972.82. Aktywa: Gotówka 16525.29; pożyczki 272454.04. Bilans 288979.33. R-k zysków i strat: dochody 15111.92; wydatki 12184.07. Zysk 2927.85, podzielono na fund. zasob. 292.78, na dywidendę 520.79, gratyfikację 1500.—, do zysków roku następnego 614.28.

BILANS ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH dla PRZEMYSŁU GRAFICZNEGO, Sp. z Ogr. Odp. w/m., Grzybowska № 41-A

za czas od dnia 11 września do dnia 31 grudnia 1920 roku.

Aktywa.			Pasywa.		
Kasa	162,958.45		Kapitał udziałowy	2,460,000.—	
Produkcja	129,837.—		Wierzyciele	2,109,725 —	
Inwentarz	2,322,252.25		Zysk	69,067.30	4,638,792.30
Dłużnicy	1,759,562.60				
Koszta organiz. firmy	242,182.—				
Sumy przechodnie	22,000.—	4,638,792.30			
		4,638,792.30			4,638,792.30

STRATY i ZYSKI

Koszty Handlowe i Fabryczne	119,671.80		Magazyn Maszyn zysk Brtto	32,460.—	
Amortyzacja	29,735.85	149,407.65	Produkcja	186,014.95	218,474.95
Zysk		69,067.30			
		218,474.95			218,474.95

Sprawozdanie Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru „CHEŁMICA" za kamp. 1919/20.

Bilans w dniu 30 czerwca 1920 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.	
R-k nieruchomości: ziemia	12548.60		R-k Kapitału Akcyjnego	972000.—
budowle	530527.90		„ „ Amortyzacyjnego	948017.20
maszyny	712058.37	1255134.87	„ „ Zapasowego	47490.36
„ Papierów procentowych		99762.—	„ Sum hipotecznych	293760.—
„ Utensylji		16431 81	„ Akcyzy rosyjskiej	344556.24
„ Depozytów Czł. Zarz. w akcyzie	43200.—		„ Różnych — wierzyciele	1882863.65
Zabezpieczeń hipotecz. akcyzie	293760	336960.—	„ Kasy przezorności	22048.—
„ Sum przechodnich		12580.77	„ Członków Zarz. za dep. akc.	43200.—
„ Inwentarza sprzęzaju		82117.96	„ Dywidendy niepodniesionej	36163.60
„ Kasy Zarządu		37889.50		
„ Kasy Fabrycznej		7557.97		
„ Cukru i produktów		111661.60		
„ Melasu		12000.—		
„ Zapasów magazynowych		608030.20		
„ Zaliczeń na buraki		393338.09		
„ Różnych — dłużnicy		1179759.71		
„ Pługa parowego		22570.90		
„ Samochodu		97987.69		
„ Kampanji 1920/21		64842.20		
„ Strat i Zysków z k. 1919/20		251473.70		
	Mk.	4590099.03	Mk.	4590099.03

Rachunek Strat i Zysków.

PRZYCHÓD		ROZCHÓD	
Cukier	2080606.98	Buraki	637774.98
Melas	25452.80	Opał	240515.61
Fabrykacja	1821.20	Materjały pomocnicze	249642.76
R-k Strat i Zysków	268447.84	Robocizna, urzędnicy i administracja	680591.10
		Oświetlenie	8476.57
		Remont	99395.23
		Pomoc lekarska i szkoła	41082.57
		Kasa przezorności	6166.28
		Utrzymanie sprzężaju i odstawa cukru	128921.17
		Podatki i asekuracja	27780.41
		Opłata skarb. od cukru	136907.60
		Procenty	23342.53
		Wydatki ogólne	77673.54
		Podróże, porto i materjały piśmienne	18058.55
Mk.	2376328 82	Mk.	2376328.82

Sprawozdanie Stowarzyszenia pożyczkowego w Krzesku gm. Królowa-Niwa pow. Siedleckiego za rok 1920.

STAN BIERNY (Stowarzyszenie winno:)	Pozostałość z roku poprzedniego Mk. i fen.	Przychód w ciągu roku Mk. i fen.	Rozchód w ciągu roku Mk. i fen.	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego Mk. i fen.
Udziały, kap. zakładowy, zapasowy i specj.	3820.71	705.20	—	4525.91
Wkłady oszczędnośc.	44009.36	49739.36	32093.08	61655.64
Inne	174.04	125.28	—	299 32
Procenty i zyski	1537.28	6199.80	7717.71	19.37
Razem	44541.39	56769.64	39810 79	66500.24

STAN CZYNNY. (Stowarzyszenie ma:)	Pozostałość z roku poprzedniego Mk. i fen.	Przychód w ciągu roku Mk. i fen.	Rozchód w ciągu roku Mk. i fen.	Pozostałość w końcu roku sprawozdawczego Mk. i fen.
Papiery procentowe	2592 —	—	1000.—	3592.—
Pożyczki	46756.32	28317.24	43200.—	61641.08
Majątek (ruchomy i nieruchomy)	96.73	—	—	96.73
Inne	—	6180.43	6180.43	—
Razem	49447.05	34497.67	50380.43	65329.81
Gotówka w kasie w dn. 31 grudnia	94.34	91267.31	90191.22	1170.43
Bilans	49541.39			66500.24

Towarzystwo Ubezpieczeń „PIAST”, Sp. Akcyjna w Warszawie.

Sprawozdanie za pierwszy rok operacyjny 1920.

BILANS w dniu 31 grudnia 1920 rok.

STAN CZYNNY.

		Marki i fenigi.
Kasa		708175.07
Instytucje kredytowe		7530277.06
Papiery procentowe z kuponami bieżącymi		2452216.75
Rezerwa premji, należna od Tow. Ubezp.		100818.—
Dłużnicy:		
Reprezentacje i ajentury	4714781.23	
Towarzystwa Ubezpieczeń	442980.54	
Różni	581662.72	5739424.49
Akcje stanowiące kaucje		44000.—
Ruchomości		723774.—
Koszty organizacji Towarzystwa		485826.25
Koszty administracji 1921 roku		146694.40
Sumy przechodnie		3582.—
		17934788.02

STAN BIERNY.

	Mk. i fen.
Kapitał zakładowy Mk. 10000000, na poczet którego wpłacono, stosownie do § 9 statutu, 30% czyli po Mk. 150 na 20000 akcji	3000000.—
Kapitał obrotowy i organizacyjny wpłacony	1000000.—
Premje rezerwowe na udział T-wa	2272527.42
Rezerwa na nieuregulowane szkody	694719.85
Rezerwa premji, przypadająca Tow. Ubezpiecz.	3907492.48
Opłaty skarbowe	31315.75
Opłaty stemplowe	314065.47
Wierzyciele	5623469.45
Kaucje	44000.—
Należności do uregulowania	530431.63
Sumy przechodnie	34718.96
Zysk	482047.01
	17934788.02

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

WINIEN.

		Marki i fenigi.
Strata na r-ku ubezpieczeń na życie	524708.26	
Strata na r-ku ubezpieczeń od następstw wypadków	28905.35	553613.61
Częściowe umorzenie wartości ruchomości		80419.30
Czysty zysk		482047.01
		1116079.92

MA.

		Marki i fenigi.
Zysk na r-ku ubezpieczeń od ognia	723770.20	
Zzsk na r-ku ubezpieczeń od kradzieży i rabunku	121310.57	
Zysk na r-ku ubezpieczeń szyb	20405.04	
Zysk na r-ku ubezpieczeń transp.	29312.93	
Zysk na r-ku ubezpieczeń koni	8918.39	903717.13
Dochód z majątku Towarzystwa		212362.79
		1116079.92

PODZIAŁ CZYSTEGO ZYSKU.

Na kapitał zapasowy	Mk. 48205.—
Akcjonarjuszom 6% dywidendy	„ 180000.—
Wynagrodzenie zarządu 10%	„ 25384.—
Wynagrodzenie rady nadzorczej 5%	„ 12692.—
Rezerwa na podatek	Mk. 63778.70
Na fundusz zapomogowy Urzędników T-wa	„ 100000.—
Na cele użyteczności publicznej	„ 50000.—
Przeniesienie na rok 1921	„ 1987.31

Fabryka Przewodów Rurowych „COMPENSATOR” W. MACIEJEWSKI & S-ka, sp. z ogran. odpow.

BILANS na dzień 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

Maszyny	Mk. 181970.—
Ruchomości	„ 42250.—
Narzędzia	„ 55447.—
Materjały	„ 877664.42
Wyroby i półwyroby	„ 1214695.—
Kasa	„ 47186.55
Kaucje	„ 10733.49
	Mk. 2429946.46

STAN BIERNY.

Kapitał udziałowy	Mk. 1500000.
Kapitał amortyzacyjny	„ 27966.70
Kapitał zapasowy	„ 48659.38
Akcepty	„ 205105.27
Wierzyciele	„ 163714.08
Zysk	„ 484501.03
	Mk. 2429946.46

BILANS na dzień 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Maszyny	Mk. 266970.—
Ruchomości	„ 34550.—
Narzędzia	„ 115049.—
Materjały	„ 1772844.—
Wyroby i półwyroby	„ 8153395.—
Kasa	„ 128571.—
Kaucje	„ 10733.49
Dłużnicy	„ 1807407.99
	Mk. 12289520.48

STAN BIERNY.

Kapitał udziałowy	Mk. 1500000.—
Kapitał zapasowy	„ 85109.38
Kapitał amortyzacyjny	„ 84673.70
Akcepty	„ 505105.27
Wierzyciele	„ 6021696.67
Zysk	„ 4092935.46
	Mk 12289520.48

Bilans Tow. Poż. Oszcz. w Witonji za 1919 r. Pasywa: Udziały Mk. 5261.15, fund. wł. 292.87, wkłady 84408.82, Inne 1659.70. Aktywa: gotówka 8598.82, pożyczki 83972.—, bilans 92570.82. R-k zysków i strat: dochody 4975.44, wydatki 4027.16, zysk 948.28 podzielono na: fund. zasob. 94.82, specjalny 20.44, własny 100.—, dywidenda 224.60, czł. Zarządu 408.24, na Instytut Spółdzielczy 100.—.

Bilans za 1920 r. Stowarzyszenia Poż. Oszczędn. w Krzepicach. Udziały i fund. własne 18530.19, wkłady 269925.14, inne 2753.45. Aktywa: gotówka 6072.62, lokaty i pap. %% 55126.— pożyczki 233908.54. Bilans 295107.16. R-k strat i zysków: dochody 23774.77, wydatki 19876.39, zysk 3898.38, podzielono na fund. zasob. 1055.19, dywidenda 743.19, wynagrodzenie czł. Zarządu 2100.

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni i Rafinerji „Borowiczki"

na dz. 1 lipca 1919 r.

AKTYWA.

Posesja i budynki z urządzeniem	769223.49
Maszyny i aparaty	1003110.83
Ruchomości	74389.65
Inwentarz żywy	30900.—
Kolejka żelazna i szosy	154003.06
Kasa	16779.27
Papiery procentowe	19115.35
Depozyty Zarządu i inne	67664.—
Remanenty	869391.81
Nowe urządzenia	198261.54
Różni dłużnicy i plantatorzy	932312.39
Wydatki przyszłego okresu	1937.01
	4137088.40

PASYWA.

Kapitał zakładowy	1296000.—
Kapitał amortyzacyjny	1108811.13
Kapitał zapasowy	52471.14
Specjalny fundusz zapasowy	40768.47
Wierzyciele różni	1097011.61
Niewypłacona dywidenda	28387.80
Depozyt Zarządu	64800.—
Straty i zyski	448838.25
	4137088.40

Podział Zysków.

Na kapitał zapasowy	22219.40
„ „ amortyzacyjny	164857.35
„ tantjemy	42713.60
„ dywidendę	129600.—
„ podatek dochodowy	46179.25
	405569.60

na dz. 1 lipca 1920 r.

AKTYWA.

Posesja i budynki z urządzeniami	769223.49
Maszyny i aparaty	1003110.83
Ruchomości	92226.93
Inwentarz żywy	167500.—
Kolejka żelazna i szosy	290856.11
Kasa	15270.23
Papiery procentowe	24300.—
Nieruchomości „Huta Helena"	150000.—
Depozyty	2864.—
Remanenty	2011484.88
Dłużnicy	2695011.36
Plantatorzy	516278.68
Nowe urządzenia	401045.94
Depozyty Zarządu	64800.—
Weksle	2328.78
Wydatki przyszłego okresu	135908.63
	8342209.86

PASYWA.

Kapitał zakładowy	1296000.—
Kapitał amortyzacyjny	1273668.48
Kapitał zapasowy	74690.54
Specjalny fundusz rezerwowy	40768.47
Wierzyciele różni	5191153.89
Niewypłacona dywidenda	36077.40
Depozyt Zarządu	64800.—
Straty i zyski	365051.08
	8342209.86

Podział Zysków.

Na kapitał zapasowy 5%	16591.40
„ „ amortyzacyjny	172857.60
„ tantjemy	23636.20
„ dywidendę	77760.—
„ opłatę podatku dochodowego	40984.03
	331828.23

na dzień 1 lipca 1921 r.

AKTYWA

Posesja i budynki z urządzeniami	4240384.17
Maszyny i aparaty	4642978.78
Ruchomości	2160322.66
Inwentarz żywy	720500.—
Kolejka żelazna i szosy	9219081.68
Kasa	89037.19
Papiery procentowe	2112400.—
Nieruchomości w Włocławku i Wyszogrodzie	229490.—
Depozyty i kaucje	115900.—
Remanenty	30743292.51
Dłużnicy i plantatorzy	14351900.36
Nowe urządzenia	830866.94
Wydatki przyszłego okresu	2142871.80
	71599026.29

PASYWA.

Kapitał zakładowy	8400000.—
Kapitał amortyzacyjny	1446526.08
Kapitał zapasowy	91281.94
Specjalny fundusz rezerwowy	40768.47
Wierzyciele różni	47040301.04
Wpłaty na akcje II emisji	9079966.80
Niewypłacona dywidenda	137562.40
Depozyt Zarządu	64800.—
Straty i zyski	5397819.56
	71599026.29

Podział Zysków.

Na kapitał zapasowy	267266.85
„ „ amortyzacyjny	1084830.—
„ tantjemy i dodatkowe wynagrodzenia dla pracujących	1449794.—
„ dywidendę	1680000.—
„ podatek dochodowy	759856.70
	5241747.55

Okręgowe Spółdzielcze Stow. Spożywców „Poranek" w Warszawie

Wyciąg ze sprawozdania za rok 1921.

Bilans: stan czynny — kasa mk. 337944.40, ruchomości mk. 159275, towary mk. 3523546.78, różni mk. 1143143.— stan bierny — udziały mk. 2627022.65, fundusz zapasowy mk. 226339.35, kasa oszczędności mk. 198032.95, wierzyciele mk. 1549711.28 czysta nadwyżka mk. 562802.95, ogólna suma bilansu mk. 5163909.18.

R-k strat i zysków: zyski — nadwyżka brutto na towarach 5964756.50, straty—koszty handlowe mk. 5291400.65, amortyzacja mk. 17697.—, strata na kradzieży mk. 92855.90, czysta nadwyżka mk. 562802.95.

Okręgowe Spółdzielcze Stow. Spożyw. „Spólnota" w Zduńskiej Woli.

Wyciąg ze sprawozdania za rok 1921.

Bilans: stan czynny - kasa mk. 263033.47, ruchomości i sprzężaj mk. 589549.10, towary w sklepie i piekarni mk. 2539917.10, różni mk. 590842.02, stan bierny — udziały 1517310.52, fundusze społeczne mk. 320163.80, wierzyciele mk. 1910449, sumy przechodnie mk. 112489.22 nadwyżka 122929.15, ogólna suma bilansu mk. 3983341.69.

Rachunek strat i zysków: zyski — nadwyżka brutto na towarach mk. 2072911.—, inne dochody mk. 73431.—, straty — koszty handlowe mk. 1880989.35, amortyzacja mk. 26616.—, inne straty mk. 115807.50, czysta nadwyżka mk. 122929.15. Członków 1474 obrót za rok 1921 mk. 26446248.15.

Stowarzyszenie Spożywców „Jedność" w Parczówku.

Wyciag ze sprawozdania za r. 1921.

Bilans: stan czynny — kasa mk. 26281.54, ruchomości mk. 624.10, towary mk. 98657.50, różni mk. 23900.—, stan bierny — udziały mk. 112662.49, fundusze społeczne i specjalne mk. 14281.39, wierzyciele 16836.31, czysta nadwyżka mk. 5682.95, ogólna suma bilansu mk. 149463.14.

Bilans Tow. Kredytowego w Łanach Wielkich za 1920 r. Pasywa: Kapitały własne mk. 22139.17, wkłady 287179.77, inne 7669.29. Aktywa: papiery %% 33600.— pożyczki 286354.84, ruchom. 45.01, gotówka 2306.82. Bilans 322306.67. R-k zysków i strat: dochody 23271.03, wydatki 17952.59, zysk 5318.44 podzielono: na fund. zasob. 2024.—, zakładowy 1318.— na budowę domu ludowego 1976.44.

Bilans Spółki Akcyjnej pod firmą „Towarzystwo Cukrowni Brześć Kujawski"

na dzień 1 lipca 1921 r. (za okres sprawozdawczy 1920/21 r.)

STAN CZYNNY.	Marki	STAN BIERNY.	Marki
Grunta, budynki i maszyny	11683755.—	Kapitał zakładowy	40000000.—
Koszta organizacji T-wa	1211174.—	„ amortyzacyjny	6045422.47
Nowe urządzenia	18098476.—	„ zasobowy	1441214.04
Koleje podjazdowe	15288530.54	Specjalna rezerwa	1981263.—
Osady fabryczne	1418679.65	Kapitał ubezp. pracown.	2369975.—
Koszty reorganizacji T-wa	28357.15	Wierzyciele różni	167984726.38
Gotowizna w kasach	195188.92	Depozyta	54000.—
Papiery publiczne	2912791.52	Kasa Przezorn. i Pomocy	797693.54
Remanenty	81067378.90	Należności roku 1920/21	4307603.39
Wydatki r. 1921/22	3442827.30	Dywidenda lat ubiegłych	37160.80
Dłużnicy	95820802.01	Zysk netto	6148902.37
	231167960.99		231167960.99

Podział zysku brutto.

Zysk brutto łącznie z pozostałością z roku 1919/20		14447553.37
z tego odliczono:		
na amortyzację majątku	2471846.—	
na tantiemę dla Dyrektorów Zarządu i na gratyfikację dla pracowników	3123912.—	
na kapitał zasobowy	721630.—	
na rezerwy podatku dochodowego	1981263.—	
na dywidendę po mk. 375.— na akcję	6000000.—	
Przeniesiono na rok następny	148902.37	14447553.37

Bilans Pińskiego Związku Stowarzyszeń Spożywczych w Pińsku na 1 stycznia 1922 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
1. Rachunek Kasy	212271.47	1. Rachunek Udziałów	73407.70
2. „ Towarów	8158378.42	2. „ Kapitału Zakładowego	16701.52
3. „ Różnych osób	398226.21	3. „ „ Rezerwowego	24778.11
4. „ Majętności	112022.—	4. „ Sum przechodnich	1961.80
5. „ Udziałów Związku	9500.—	5. „ Różnych osób	8771088.70
6. „ Akcji w Banku Ukraińskim	5801.75	6. „ Strat i Zysków—Czysty zysk	11082.92
7. „ Różnych niekursujących sum	2820.90		
Razem	8899020.75	Razem	8899020.75

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywców „ZDRÓJ" gm. Niewachlów w Kielcach

za czas od 18 listopada 1918 r. do 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.	Kor.	STAN BIERNY.	Kor.
Gotowizna w kasie	14900.69	Udziały	9425.—
Ruchomości	646.54	Różni	3500.—
Remanent towarów po cenie kosztu	8768.—	Czysta nadwyżka (marek 7973.16)	11390.23
Ogółem	24315.23	Ogółem	24315.23

Bilans za czas od 1 stycznia 1920 r. do 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.	Mk.	STAN BIERNY.	Mk.
Gotowizna w kasie	18554.12	Udziały	12863.—
Ruchomości	4007.40	Fundusz zapasowy	797.30
Remanent towarów po cenie kosztu	49739.10	„ społeczny	474.—
		Różni — kaucje	20000.—
		Czysta nadwyżka	38166.32
Ogółem	72300.62	Ogółem	72300.62

Stow. Spoż. „ZGODA" w Radosce gm. Grodzisko pow. Koneckiego

Bilans w dn. 31 grudnia 1919 r.

Stan czynny:	Kor.	Stan bierny:	Kor.
Gotowizna w kasie	5962.09	Udziały	2958.—
Ruchomości	554.50	Kapitał zapasowy	451.50
Remanent towarów	16242.30	„ rezerwowy	802.—
Różni	500.—	Różni	8978.80
		Czysty zysk	10068.59
Razem	23258.89	Razem	23258.89

Bilans w dn. 31 grudnia 1920 r.

Stan czynny:	Mk.	Stan bierny:	Mk.
Gotowizna w kasie	887.35	Udziały	2317.52
Ruchomości	1753.15	Kapitał zapasowy	1020.25
		Kapitał rezerwowy	982.80
Remanent towarów	37415.—	Różni	6802.26
		Czysty zysk	28932.67
Razem	40055.50	Razem	40055.50

Bilans Stowarzyszenia Spółdzielczego „EZRA"

za rok 1920 sporządzony d. 31 grudnia 1920.

	Mk.
Stan czynny:	
1. Kasa — gotówka w kasie	19758.70
2. Towary — na składzie	98901.05
Ogółem	118659.75
Stan bierny:	
1. Udziały — wkłady od różnych	70940.—
2. Kapitał rezerwowy	10926.75
Ogółem	81866.75
Zestawienie:	
Stan czynny	118659.75
Stan bierny	81866.75
Czysty zysk na 1 stycznia 1921 r.	36793.—

Zysk powyższy w ilości mk. 36793.— został doszczętu podzielony pomiędzy udziałowców proporcjonalnie do wielkości wniesionego wkładu.

Koszta handlowe wynosiły w r. 1920 mk. 39319.30.

STAN RACHUNKÓW BANKU KUJAWSKIEGO we WŁOCŁAWKU SP. AKC.

w dniu 28 lutego 1922 roku.

STAN CZYNNY:

Gotowizna w kasie		20,084,684.78
Pozostałość w P. K. K. P.		5,983,596.09
Pozostałość w P. K. O.		2,501.92
Pieniądze Zagraniczne		3,700.—
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe	8,049,992.22	
b) „ hipot. i komunalne	551,825.28	
c) akcje	42,000.—	8,643,817.50
Weksle Zdykontowane		123,227,461.40
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezp. pap. publiczn.	6,686,643.10	
b) „ wekslami „	74,257,345.23	
c) „ innemi wartośc.	3,090,391.—	84,034,379.33
Pożyczki terminowe:		
a) zabezp. pap. publiczn.	6,213,734.—	
b) „ innemi wartościami	1,422,184.—	7,635,918.—
R-ki korespond. krajow. (Loro)		61,576,385.—
R-ki nasze u koresp. w bankach kraj. (Nostro)		18,368,172.—
Nieruchomości		3,800,000.—
Koszty handlowe za 1921 r.		8.181,781.95
„ „		3,776,429.13
Inkaso weksli		55,685,535.17
Różne rachunki		19,902,833.20
		420,907,195.47

STAN BIERNY:

Kapitał zakładowy		50,000,000.—
Wkłady:		
a) terminowe	29,327,414.88	
b) r-ki czekowe	195,434,248.15	224,761,663.03
Redyskonto weksli		19,427,871.40
Rachunki korespondentów (Loro) — korespondenci krajowi		31,125,487.20
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro) w bankach krajowych		9,318,312.71
Procenty i prowizja za 1921 r.		21,052,102.71
„ „		6,036.348.91
Różni za inkaso		55,685,535.17
Rachunki z Oddziałem		342,989.90
Różne rachunki		3,156,884.44
		420,907,195.47

Bilans Towarzystwa Radiotechnicznego w Polsce „RADIOPOL“ Spółka Akc.

na 1-go stycznia 1922 r.

STAN CZYNNY.

Kasa—gotowizna	6,637,483.14
Aporty	4,000,000.—
Nieruchomość—ziemia i budynki	806,869.90
Ruchomość, maszyny, narzędzia i meble	2,327,002.25
Pożyczka Państwowa: 5% obligacje	1,202,350.—
Magazyn: różne materjały	8,226,802.42
Nowe urządzenia	3,899,831.65
Wykończone i niewykończone wyroby	23,293,258.25
Paryska Agencja Banku dla Handlu i Przemysłu	653,888.20
Dłużnicy	1,398,992.66
Zaliczki	80,000.—
Kaucja	1,000.—
	52,527,478.47

STAN BIERNY.

Kapitał Zakładowy		12,000,000.—
„ Amortyzacyjny		301,488.30
„ Zapasowy		65,884.—
Akcepty		17,000,000.—
Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie		1,245,581.—
Bank Handlowy		1,023,123.—
Zastaw Pożyczki Państw.		960,000.—
Wierzyciele		8,319,500.10
Dywidenda: niewypłacona dywidenda za 1920 r.		98,820.—
Krótkoterminowa Pożyczka		700,000.—
Robocizna: niewypłacony zarobek za 1921 r.		195,902.—
Podatek dochodowy: pozostałość od podatku za 1920 r.		30,192.—
Zysk:		
pozostałość zysku za 1920 r	30,312.33	
„ „ „ 1921 r.	10,556,675.74	10.586,988.07
		52,527,478.47

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.

Dyskonto weksli i stemple		2,317,434.92
Wynagrodzenie zarządu		601.000.—
Prowizje dyrektorom		1,996,541.16
Podatki przy rachunk.		8.270.30
Danina na wojsko		46,600.—
Wątpliwe długi		5,252.—
Należn. kom. rewizyjnej		25,000.—
Fałszywe		1000.—
		5,001,098.38
Pozostałość zysku na 1920 r.	30,312.33	
Zysk za 1921 r.	10,556,675.74	10,586,988.07
		15,588,086.45

MA.

Pozostałość zysku za rok 1920	30,312.33
Zysk na dziale mechanicz.	9,191,941.72
Zysk na dziale radiotechnicz.	3,017,281.66
Zysk na różnych reperacjach	45,614.—
Zysk na sprzedaży odlewów żelazn. i odp. warsztatowych	1,408,234.16
Zysk na sprzedaży ruchom.	1,102.470.—
Procenty od wkładów bankowych	756,395.39
Procenty od 5% Poż. Państ.	30,230.—
Otrzymano dług. wątpliwych	5,607.19
	15,588,086.45

Podział zysku za 1921 rok, na mocy Uchwały Dorocznego Zgromadzenia Sp. Akc. „RADIOPOL“

z dn. 6 czerwca 1922 r.

1) Na kapitał zapasowy 7½%	794,025.—
2) Na amortyzację urządzeń i nieruchomości 10% wart.	679,291.38
3) Rezerwa na zapłacenie Daniny Nadzwyczajnej	1,500,000.—
4) Rezerwa na podatki	1,900.000.—
5) Statutowe wynagrodzenie dla Zarządu	1,000.000.—
6) Dywidenda 30% od 12,000,000.— mk. pl.	3,600,000.—
7) Gratyfikacja Pracownikom	800,000.—
8) Na cele filantropijne	300,000.—
9) Przenosi się na rok 1922	13,671.69
	10,586,988.07

Wyciąg ze sprawozdania Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Radomiu za 1921 rok.

Przychód mk 8866333.99, rozchód mk. 8886501.44, razem obrót roczny mk. 17752835.43.

Bilans za 1921 r. Stan Czynny: pożyczki mk. 2664597.90, różne 1242234.50, sumy przechodnie mk. 5551.30, Gotówką mk. 62087.40, razem mk. 3974471.10.

Stan Bierny: udziały członków (kapitał zakładowy) mk. 409375.60, kapitały rezerwowy i specjalny mk. 55292.30, wkłady mk. 699327.90, różne mk. 3026219.80, razem mk. 4190215.60. Na rachunek zysków wpłynęło procentów i innych mk. 263467.40, wydatkowano zaś mk 479211.90, strata więc z końcem roku wynosi mk. 215744.50.

Spółka Akcyjna Cukrowni „DOBRE"

Bilans w dniu 1 kwietnia 1919 r.

AKTYWA.

Budowa Fabryki	Mk. 2,947,550.30
„ Kolejki	„ 1,354,351.08
Cementarnia „Bachorza"	„ 124,309.19
Ruchomości	„ 108,916.68
Inwentarz żywy	„ 31,477.32
Gotówka w Kasie	„ 193,204.51
Papiery procentowe	„ 84,790.—
Weksle w portfelu	„ 39,700.—
Produkty i materjały	„ 8,408,541.36
Koszta przyszłego okresu	„ 24,611.76
Dłużnicy	„ 4,709,416.07
Sumy przechodnie	„ 5,855.23
	Mk. 18,032,723.50

PASYWA.

Kapitał Zakładowy	Mk. 3,240,000.—
„ Amortyzacyjny	„ 1,945,765.56
„ Zapasowy	„ 232,181.69
Wierzyciele	„ 10,339,680.73
Należności wątpliwe	„ 15,129.79
Sumy przechodnie	„ 164,568.62
Zysk z r. 1918/19	„ 2,095,397.11
	Mk. 18,032,723.50

Rachunek Zysków i Strat za r. 1918/19.

Przychód	Mk 2,647,934.14
Rozchód	„ 552,537.03
Zysk	Mk. 2,095,397.11

Spółka Akcyjna Cukrowni "DOBRE"

Bilans w dniu 1 kwietnia 1920 r.

AKTYWA.

Budowa Cukrowni	Mk. 3,517,606.22
„ Kolejki	„ 1,400,186.68
Cementarnia „Bachorza"	„ 124,309.19
Ruchomości	„ 142,407.42
Maszyny do orki mechanicznej	„ 128,000.—
Inwentarz żywy	„ 61,027.—
Gotówka w Kasie	„ 140,971.38
Walory	„ 84,790.—
Weksle w portfelu	„ 119,800.—
Produkty i materjały	„ 8,697,819.24
Sumy przechodnie	„ 30,000.—
Dłużnicy i Wierzyciele	„ 5,361,772.30
	Mk. 19,808,689.43

PASYWA:

Kapitał Zakładowy	Mk. 3,240,000.—
„ Amortyzacyjny	„ 1,720,002.42
„ Zapasowy	„ 336,951.54
Wierzyciele	„ 13,837,881.14
Należności wątpliwe	„ 15,129.79
Zysk z r. 1919/20	„ 658,724.54
	Mk. 19,808,689.43

Rachunek Zysków i Strat z r. 1919/20.

Przychód	Mk. 1,108,233.96
Rozchód	„ 449,509.42
Zysk	Mk. 658,724.54

Spółka Akcyjna Cukrowni „DOBRE"

Bilans w dniu 1 marca 1921 r.

AKTYWA.

Budowa cukrowni	Mk. 12,556,855.—
„ kolejki	„ 6,746,458.—
Cementarnia „Bachorza"	„ 124,309.—
Ruchomości	„ 461,276.94
Maszyny do orki mechanicznej	„ 278,633.90
Inwentarz żywy	„ 224,727.—
Gotówka	„ 124,776.44
Walory	„ 1,569,509.—
Weksle zaliczkowe	„ 403,800.—
Produkty i materjały	„ 100,092,765.61
Dłużnicy	„ 45,623,211.93
Sumy przechodnie	„ 57,517.—
	Mk. 168,263,839.82

PASYWA.

Kapitał Zakładowy	Mk. 15,000,000.—
„ Amortyzacyjny	„ 2,730,033.—
„ Zapasowy	„ 369,937.13
Wierzyciele	„ 141,824,448.45
Należności wątpliwe	„ 15,129.79
Sumy przechodnie	„ 103,882.—
Zysk za r. 1920/21	„ 8,220,409.45
	Mk. 168,263,839.82

Rachunek Zysków i Strat za r. 1920/21.

Przychód	Mk. 11,905,441.43
Rozchód	„ 3,685,031.98
Zysk	Mk. 8,220,409.45

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Książu Wielkim za 1919 r. Pasywa: udziały i fund. własne rb. 10302.29, wkłady 87870.09, inne 1025.21, bilans 99197.59. Aktywa: gotówka 2983.56, pap. %% 8663.21, pożyczki 77850, ruchom. 5533.25. R-k zysków i strat: dochody 7539.68, wydatki 11707.25, stratę 4167.57, postanowiono pokryć z zysków roku następnego.

Stow. Spoż. w Siennie. Bilans za r. 1919. Aktywa: kasa kor. 13791.42, ruchomości i nieruchomości kor. 13006.61, towary kor. 110692.32, różni kor. 8463.—, sumy przechodnie kor. 166. Pasywa: udziały kor. 14166.44, rezerwy kor. 29354.43, różni kor. 59643.54, czysta nadwyżka kor. 42954.94. Suma bilansu kor. 146119.35.

Stow. Spoż. w Siennie. Bilans za r. 1920. Stan czynny: kasa kor. 18395.91, ruchomości i nieruchomości kor. 8642.99, towary kor. 219107.50, różni kor. 10127.65. Stan bierny: udziały kor. 20377.71, rezerwy kor. 30185.80, różni kor. 104788.05, sumy przechodnie kor. 700.—, czysta nadwyżka kor. 100222.49. Suma bilansu kor. 256274.05.

Rob. Stow. Spoż. m. Warszawy i Okolic. Wyciąg ze sprawozdania za r. 1921.

Rachunek Strat i Nadwyżek: brutto na towarach mk. 12984029.68, czysta strata mk. 291526.91, koszty handlowe mk. 11672030.89, strata na wytwórni mk. 121090.25, inne straty mk. 1017656.78, amortyzacja mk. 91470.—, strata 1920 roku mk 373308.67. Bilans. Aktywa: Kasa mk. 2492260.77, remanent towarów mk. 3154860.—, ruchomości mk. 688230.20, różni 417432.68 udział w Zw. Robot. Stow. Spółdz. mk. 475800.—, czysta strata mk. 291526.91. Stan bierny: udziały mk. 3262149.41, Zw. Rob. Stow. Spółdz. mk. 1234675.98, Bank Ludowy mk. 2137858.40, różni mk. 799757.15, fundusz zasobowy mk. 336347.76, fundusz specjalny mk. 24058.05, Robot. Kasa Oszczędności mk. 27976.81. Suma Bilansowa mk. 7520110.50.

Wyciąg ze sprawozdania za r. 1920 Stow. Spoż. „Społem" w Ząbkowicach. R-k Strat i Zysków: nadwyżka b-tto na towarach mk. 314902.86, koszty handlowe mk. 276169.07, amortyzacja mk. 1460.80, inne straty mk. 26934.97. czysta nadwyżka mk 10338.02. Bilans: Aktywa: kasa mk. 78855.24, ruchomości mk. 13147.21, towary mk. 225019.28, różni mk. 12891.20. Pasywa: udziały mk. 157593, rezerwy mk. 78470.21, różni mk. 83511.70, czysta nadwyżka mk. 10338.02. Suma bilansu mk. 329912.93.

Bilans Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na zastaw ruchomości w dniu 31 Grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
W kasach i bankach gotowizną	Mk. 1297019.78	Kapitał akcyjny	Mk. 19440000.—
W zaliczeniach	„ 113267481.—	Kapitał zapasowy ustawowy	„ 6480000.—
Nieruchomość Nr. 10/1369 przy ulicy Szkolnej w Warszawie	„ 364048.21	Specjalna rezerwa	„ 578251.20
Nieruchomość Nr. 32/40 przy ulicy Zachodniej w mieście Łodzi	„ 129107.69	Banki	„ 22730332.—
W papierach wartościowych	„ 6785489.23	Akcepty w obiegu bankowe i osób pryw.	„ 62960284.—
Sumy przechodnie	„ 698898.—	Kaucje zarządu i urzędników	„ 157220.90
Różni dłużnicy	„ 503457.68	Kasa przezorności i pomocy pracown.	„ 311725.25
		Komisowa sprzedaż do wypłaty interes.	„ 446485.—
		Reszty z licytacji do wypłaty	„ 2787957.52
		Dywidenda nicodebrana z lat poprzedn.	„ 211837.80
		Sumy przechodnie	„ 575000.—
		Różni wierzyciele	„ 1269890.62
		Rachunek zysków za 1921 rok: pozostały zysk z r. 1920 Mk. 33472.34; dochód z oper. za 1921 r. „ 5063044.96	„ 5096517.30
	Mk. 123045501.59		Mk. 123045501.59

Rachunek strat i zysków za 1921 r.

WINIEN.		MA.	
Procenty od pożyczek wekslowych, bankowych i kaucji	Mk. 4169943.74	Opłaty od zaliczeń i na administrację	Mk. 29907273.34
Prowizje od poż. wekslowych, bankowych i marki stemplowe	„ 4972109.11	Opłaty od rzeczy przyjętych na przechowanie	„ 149307.50
Wynagrodzenie zarządu, zastępców i komisji rewizyjnej	„ 2290425.—	Za kupony od papierów procentowych i inne dochody	„ 500987.37
Podatek dochodowy za 1920 r. i danina na wojsko od kapitału akcyjnego	„ 124570.51	Komorne z nieruchomości w Warszawie i w Łodzi	„ 185348.28
Ofiary na cele dobroczynne	„ 53500.—	Prowizja komisowej sprzedaży	„ 746214.58
Niedobór na kosztach licytacyjnych	„ 415489.90		
Strata na rzeczach i banknotach uszkodzonych	„ 41706.75		
Anonse i różne wydatki ogólne	„ 442028.07		
Administracja i różne wydatki	„ 13916313.03		
Dochód z operacji za 1921 r.	„ 5063044.96		
	Mk. 31489131.07		Mk. 31489131.07

Podział zysku: zatwierdzony przez Walne Zebranie dnia 18 marca 1922 r.

Na dywidendę po Mk. 300 — od akcji dawnych serji	Mk. 3600000.—
Resztę przeznaczyć na podatek dochodowy i na cele dobroczynne	„ 1496517.30
	Mk. 5096517.30

Zrzeszenie Majstrów Mularskich i Ciesielskich Cechów Warszawskich — Spółka z ogr. odp.

BILANS w dniu 31 marca 1920 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 122731.69	Kapitał zakładowy	Mk. 297500.—
Banki	„ 446000.—	Kapitał zapasowy	„ 5000.—
Ruchomości i maszyny	„ 89012.10	Kapitał amortyzacyjny	„ 2021.65
Nieruchomości	„ 111714.—	Banki	„ 451607.26
Drzewo i materjały budowlane	„ 286348.65	Papiery procentowe obce w zastawie	„ 46000.—
Odbiorcy	„ 870929.74	Akcepty	„ 500000.—
Dostawcy	„ 664527.51	Budowy	„ 286361.58
Budowy	„ 276393.65	Dostawcy	„ 1034721.75
Koszty organizacji	„ 4222.20	Odbiorcy	„ 176493.50
Papiery procentowe obce	„ 46000.—	Sumy przechodnie	„ 1723.05
Udział w wzaj. asek. M. C. Mul.	„ 1080.—	Zysk z r. 1919/20 do podziału	„ 121059.85
Sumy przechodnie	„ 3529.10		
	Mk. 2922488.64		Mk. 2922488.64

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW za 1919—20 r.

STRATY.		ZYSKI.	
Koszty organizacji	Mk. 2111.—	Wpisowe	Mk. 3300.—
Koszty handlowe	„ 120416.13	Budowy	„ 223075.60
Procenty	„ 15378.79	Drzewo i materjały budowlane	„ 34611.82
Kapitał amortyzacyjny	„ 2021.65		
Zysk do podziału za 1919/20 r.	„ 121059.85		
	Mk. 260987.42		Mk. 260987.42

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22, № 18156, 27.VII 1922.